

ZHMEČEK

TERIBEAR

rozhýbal Prahu (14-17)

MILÁ ZÁMEČATA,
PŘÁTELÉ,

do rukou se vám dostal nový Zámeček. Je to už sto dvacáté čtvrté vydání, které za zámečkovskou téměř dvacetiletou historií spatřilo světlo světa.

Na konci školního roku opouští děcák hodně „dětí“. Vyučily se a vstupují do dospěláckého života. A někteří právě odstartovali studentský život a taky jsou mimo děcák. Mluví o těch, kteří každý víkend odjedou na „int-ry“. Kolik jich asi může být? Máte někoho v domově, kdo se vrací v pátek do domova a v neděli odjíždí do školy? Ať už někdo odešel z domova úplně nebo je přes týden mimo děcák, vlastně úplně všem, i vám, přejeme, abyste vše zvládli co nejlépe dokážete!

Nezapomeňte nás sledovat na našem FACEBOOKU. Máme FB stránku Zámeček a také supertajnou skupinu Přiznání dětských domovů, kde už nás je skoro 1 500! Budeme se také těšit na vaše články, fotky, příběhy – a to na redakčním emailu redakce@zamecek.net.

Přijde mi, že ten rok je opravdu krátký. Zatímco vzpomínáte na letní tábory a pobyty u moře, jako by to bylo včera, než se však rozkoukáte ve školních lavicích, už abyste se zase těšili na Vánoce, které jsou za dva měsíce. Nezapomínejte proto žít každý den naplno.

Máme toho pro vás opět hodně! Redakčně jsme se tentokrát opravdu vyřádili. Nechybí zajímavé příběhy, inspirující rozhovory, akční (foto)reportáže, zprávy z domovů a dokonce ani tradiční Helmutův horoskop.

Věříme, že se vám nový Zámeček bude líbit. A než všechno postupně pročtete, můžete se těšit na ten vánoční. A že se máte na co těšit!

Za celou redakci (za Flíka, Frantu, Albína, Natku, Nelsona, Helmuta, Ivču a Jiříu) vám posílám velký pozdrav a (s)mějte se!

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

Zámeček najdete na webu i Facebooku

LEOŠ MAREŠ pro Zámeček:

Moderátor nebo veterinář...

Práci musíte mít rádi

Na charitativní akci BĚHÁME PRO DĚTI jsme pro vás připravili rozhovor s Leošem Marešem. Dokonce náš šéf dětské redakce Albín měl tu čest s ním stát na stage a společně moderovat tombolu. Albín neváhal a Leoše taky vyzpovídal.

Dokázal by sis sám zašít díru na ponožce?

Ani náhodou. Jako dítě jsem možná navlékal jehlu, ale jakákoliv zručnost je mi cizí. Takže je to bída se mnou. Všechno okecám, ale naštěstí jsem měl v životě štěstí, že jsem si vydělal nějaké peníze - takže si najmu někoho, kdo tu ponožku zašije za mě.

Kolik si myslíš, že dítě v dětském domově dostává kapesné? (Nad 15 let)

Já dostával 50 korun na týden. Takže 200 měsíčně - to byly tenkrát jiné peníze.

Proč ses rozhodl pomáhat právě dětem z dětských domovů?

Tak dámy mě oslovily. Líbilo se mi to. To, že to jsou zrovna dětské domovy - právě takovou aktivitu mám rád.

Jak vnímáš vystoupení dětí z dětských domovů?

Já mám obecně rád aktivitu kohokoliv, když dělá cokoliv. Takže třeba když lidi sportují nebo tancují nebo mají nějaké kroužky. Já sám podporuji své děti, aby to dělaly taky, a v třeba paradoxně máte profesionální vedení, což vlastně tohle pro vás může být výhodou.

Je něco, co bys chtěl vzkázat dětem z dětských domovů?

Já si myslím, že všichni vždycky říkají: jděte za

svým snem. Ale nejdůležitější je podle mě to, abyste dělali věci, které máte rádi! Nemusí to být zrovna zpívání nebo hraní fotbalu. To jsou takové sny, který má každý. Já si myslím, když budete dělat nějakou normální práci - třeba veterináře - když to budete milovat, tak z toho můžete mít požitek na celý život. A nemusí to být zrovna, jak říkám já, showbiznys.

Albín Balát

New Job New Life

Sní o práci policisty. Namísto chytání zločinců se však po vyhazovu z DD Klánovice sám ocitl v podmínce. Ani s maturitou dlouho nezavadil o pořádnou práci, a tak skončil mezi divočáky v Německu. Život se mu obrátil k lepšímu až díky projektu NJNL. Rozhovor s třiačtyřicetiletým Bertem připravil Lukáš Kotlár.(8-10)

Teribear

V Praze proběhl další ročník charitativní akce pořádané Nadací Terezy Maxové dětem. Na pomoc potřebným se podařilo vybrat pořádnou sumu peněz. O jakou částku se jedná?(14-17)

Anketa: Prázdniny

Prázdniny jsou fuč. Jak si užili letní dny kluci a holky z dětských domovů? Podělili jste se s námi o vaše zážitky z dovolené. Díky nim teď můžeme společně zavzpomínat na dva měsíce vodních hrátek, zmrzlinových pohárů, ledových tříští, táboráků a hlavně – bez školy. ... (18-19)

Hejbejte se a zpívejte

Hanka Kynychová se svým týmem rozjela jubilejní desátý ročník Hejbejte se a zpívejte. Letní soustředění si nenechaly ujít stovky dětí. A nechyběl ani náš redaktor Albín. Listopadové finále bude velkolepé! ... (24-25)

Na kole do Rumunska

Šéfredaktor Lukáš Kotlár se s kamarádem vydal na kole do rumunského Banátu. Proč? A dojel?(63-65)

Open Gate

Jak může někomu změnit život jeden článek v novinách? Míša Bendová z DD Rovečné o tom ví své. Studentku prestižního Gymnázia Open Gate vyzpovídala naše nová posila v redakčním týmu Jiřa Porubová.(70-71)

20 let Zámečku

Na květen 2017 chystáme velké oslavy. Chcete být taky u toho? (76)

Zámeček podporují

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Albin Augustýn Balát – 732 478 843
albin.balat@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Miloš Nguyen

Grafika: Robin Caïs a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hružba (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Žnojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Do čísla přispěli

Petra DD Domino Plzeň

Monča Weisová DD Brno-Jílová

Nikola, Erika, Irena a Tomáš DD Smolina

Děti i dospěláci z těchto domovů:

DDŠ Vrchlabí, DD Sedloňov, DD Plumlov, DD Pardubice,
DD Prostějov, DD Sedlec-Prčice, DD Hodonín, DD Horní
Planá, DD Smolina, DD Radenín, DD Most, DD Duchcov,
DD Domino Plzeň, DD Ostrava-Bazaly

Bláznivý svět očima redaktora Franty

FILANTROP SLAVATA MÍŘÍ na televizní obrazovky

V první řadě bych se chtěl zaměřit na sportovce Tomáše Slavatu. Jeho akce Slavata Triatlon Tour minulý měsíc vyvrcholila v Praze a já, coby redaktor Zámečku, u toho již podruhé v řadě chyběl, což mě mrzí. A mrzí to jistě i vás, naše čtenáře, protože vám určitě články z této akce chybí. Tomovi i čtenářům Zámečku se tímto omlouvám a slibuji, že v květnu na zahájení dalšího ročníku STT chybět nebudu.

Ted' ale k tomu příjemnějšímu... Paní Theodora Remundová se rozhodla natočit dokument s názvem Filantrop Tomáš Slavata. Předpremiéra proběhla 7. října v Liberci a hlavní hvězda večera tam samozřejmě nesměla chybět. „Paní Remundová mi nastavila zrcadlo mého vlastního já a snažila se najít i věci, které byly a jsou hluboko ve mně. Nechtěla mne zachytit jako hrdinu či mě vyzvednout, ale najít rovnováhu v tom všem a že já sám jsem člověkem jako všichni. Získal jsem tímto dalšího skutečného přítele,

který je ke mně upřímný a přitom přísný. Nejde tu o to, kdo jsem, ale jaký život vedu,“ popsal na svých webových stránkách Slavata. Dokumentární cyklus Filantrop se spustí v listopadu 2016 na ČT, takže hlídejte televizní program a určité si to nenechte ujít! Tomáš se totiž zmíní také o dětských domovech.

**Mladík utekl z ústavu
a CHTĚL BÝT ŘIDIČEM AUTOBUSU,
dva v Brně ukradl**
(Novinky.cz, 23. září 2016)

Na internetu se objevila zpráva o chlapci, který utekl z výchovného ústavu na Znojemsku a během několika dní odcizil hned dva autobusy. Jak se později ukázalo, s vozidly najel okolo 900 kilometrů. Svým chováním našťaval nejen zaměstnance hromadné dopravy, ale i mě osobně. Ne proto, že ukradl autobus, ale proto, že s ním dokázal v mladém věku ujet takovou dálku. Já ve svých čtyřiašedesáti letech teprve dělám řidičák a jsem rád, že udržím obyčejné osobní auto na vozovce. Jsem na sebe pyšný, když mi na křižovatce nechcípne motor; a v tom se dozvím, že o sedm let mladší „cucák“ projel autobusem skoro celou republiku. Bez řidičáku! No není to k nasrání?

Vojta z DD Sedloňov VYMĚNIL PŘÍTELE, PAK SI HO VZAL

(TV NOVA, *Výměna manželek*)

Kdo sledoval začátkem října *Výměnu manželek* na Nově, dočkal se netradičního dílu. Do reality show se přihlásil homosexuální pár Vojta s Lukášem.

Pokud jste někdy soutěžili na Nejmilejším koncertu, mohli jste si všimnout právě Vojty Síváka, který vyrůstal v Dětském domově Sedloňov. Hlavním (spíše negativním) hrdinou tohoto dílu byl však Lukáš, který nahradil manželku a zamířil do náhradní rodiny. I když se Lukáš ze začátku tvářil hrdinsky a hlásil, že se rád zviditelňuje, ve *Výměně manželek* se po pár dnech psychicky zhroutil a domů se vrátil dříve, než by diváci očekávali. A větami typu „Být to moje dcera, tak ji zabiju.“ nebo „Potkat ji v Praze, tak přísahám, že bych ji zabil.“ šokoval nejednoho z nás.

Před televizními kamerami ho na konci pořadu Vojta požádal o ruku a oba kluci se posléze vzali. Lukášovi a Vojtovi, který kdysi patřil do redakce *Zámečku*, přejeme hodně štěstí v manželství. Jen malá rada na konec: Děti si nepožizujte!

František Berger

**Taky
vás
štve,
když
o vašem
děcáku
čtete
v novinách
„kecy“?
Napište
Frantovi,
jak to
bylo
doopravdy!**

Heibert Hovorka (dříve DD Praha-Klánovice):

Díky ředitelce a „New Job New Life“ pracuji a bydlím ve Škodovce

RVAČKY, ULICE I PODMÍNKA JSOU PRO BERTA MINULOSTÍ...

Heibert je zajímavé jméno, ale všichni mu říkají Bert. Je mu 23 let a už pátým rokem žije mimo brány klánovického děčáku. Vždy ho, podle jeho slov, lákalo tajemství na druhé straně zákona a možná právě proto sní od dětství o práci policisty. Prozatím si však vyzkoušel vykládání kamionů, balení časopisů, práci v Albertu a další. Má maturitu, a přesto skončil na ulici, dokonce s podmínkou. Co všechno Berta zachránilo a kde je dnes? Dozvíte se v rozhovoru, který jsme jako tradičně pro New Job New Life, díky kterému dnes pracuje v mladoboleslavské Škodovce, připravili v pražské kavárně Pražírna.

DĚTSTVÍ V DĚCÁKU I MIMO NĚJ

Zažil jsi dětství v děcáku i v rodině.

Od tří let jsem trajdal po dětských domovech se svými dvěma sourozenci z pěti. Matka si našla přítele, a vzali si nás v devíti do péče. Ti se s mým nevlastním otcem potkali někde v práci. „Spokojeně“ jsme si žili tak, že jsme i se sourozenci skončili zpět v děcáku v Klánovicích.

Už mimo domov ses rozhodl studovat obor číšníka.

Číšník byly ty největší vyhlídky, které jsem měl, když to vezmu studijně. V prváku jsem přestoupil do dětského domova. Zlákala mě střední hotelová škola - obor cestovní ruch a nastoupil jsem znovu do prváku. Časově to vycházelo stejně, na můj původní obor jsem si pak chtěl dělat nástavbu.

V druháku ses ale opět ocitl mimo děcák.

V 18 letech mě vyhodili z děcáku, protože jsem tam měl potyčku s jedním klientem a ukončili mi dobrovolný pobyt. Pak jsem bydlel v podnájmu na Černáku v Praze přes jednu známost už z dětství. Snažil jsem se chodit do školy, což byl problém, a zároveň jsem musel chodit na brigády. Bylo tam hodně problémů najednou. Dana (paní ředitelka DD Klánovice Dana Kuchtová, dříve ministryně školství, pozn. redakce) mi domluvila sponzora, který mě podpořil při studiu pod podmínkou, že ve škole vydržím. Sedmdesát procent jsem platil za podnájem a šlo to. Přivydělával jsem si a stačilo to.

BRIGÁDY A KŠEFTY

Jaké jsou tvé pracovní zkušenosti?

Poprvé jsem vydělával asi ve 13 na stavbě. Pracoval jsem pak ještě v Media Printu, to bylo asi v 15 letech, kdy jsem balil časopisy, a bylo to fyzicky náročné. Neměl jsem navíc brýle, a protože jsem špatně viděl, musel jsem být o to více ohnutý u pásu, který byl nízký, a bolely mě záda. Chodil jsem na brigádu do hotelu InterContinental v Praze, kde jsem měl praxi, ale mohl jsem tam chodit i na brigády. Dělal jsem také v Albertu, Costa Coffee nebo v PPL.

Vyzkoušel sis tedy i fyzicky náročnou práci, je to teď ve Škodovce lepší?

Já jsem dělal už tolik prací, že toto si myslím, že je dobrý. Třeba teď ještě jezdím vykládat kamiony. To jsou fyzicky náročné práce. Pokud mě něco zatěžuje ve Škodovce, tak například střídání směn z denní na noční.

NOVÝ ŽIVOT VE ŠKODOVCE

Jsi operátor výroby, což zní dobře, co se za tím skrývá?

Je to lepší název pro dělníka. Kompletujeme motory. Je tam hodně lidí a každý má svůj úsek na lince. Denně uděláme takových 360 aut za osmihodinovou směnu. Já jsem v hale M1 pro auta Fabie. Jsem tam od pondělí do pátku, víkendy mám volné.

Máš maturitu v oboru cestovního ruchu, jak sis poradil v pro tebe novém prostředí?

Pro práci ve Škodovce byly připravené 3 školící dny, aby nás připravili teoreticky i prakticky. Tři dny jsme strávili ve cvičných dílnách. Zjistí se tam, jestli na tu práci opravdu jste. Má to simulovat pracovní výkony, ne jeden konkrétní, ale vyzkoušíš si všechno a podle toho vás rozřadí. Hlavní je se nebát chyb.

S ubytováním Ti pomohli ve Škodovce.

Je bomba, že nám Škoda zároveň poskytuje možnost ubytování za 1 500 korun na měsíc a nyní máme uzavřenou roční nájemní smlouvu. Ve čtyřech jsme na jednom bytě, dalším klukům je kolem osmnácti devatenácti let.

S DIVOČÁKY V NĚMECKU

Pojďme ale ještě zpět k tomu, co bylo před Škodovkou...

Byl jsem si provětrat hlavu do Německa, když po společných neshodách jsem ve zkušebním období odešel z práce v Albertu. Řekl jsem si, že se tam podívám, když jsem tam nikdy nebyl. Dostal jsem výplatu a jel. To bylo neštěstí, nemohl jsem se nikde ubytovat a žil jsem v přírodě, s divočáky. Byl to bomba zážitek. Poté jsem si však zařídil bydlení v Naději v Radotíně.

Měsíc a půl to trvalo, než jsem se dostal do Škodovky, ale intenzivně jsem něco sháněl pořád. Furt jsem v kontaktu s Danou, byl jsem zklamaný, že nemám práci a mluvili jsme o tom, že bych nějakou potřeboval. Pak přišla s projektem New Job New Life, přes Nadaci Terezy Maxové dětem, že by to pro mě mohla být příležitost a že bych se toho neměl bát a měl bych toho nějak využít. Neměl jsem co ztratit.

S MATURITOU TO MÁM LEPŠÍ

Jak to máš dnes, co se týče práce – baví Tě to?

Jsem tam měsíc a ještě mě to neomrzelo a nechodím tam s nechutí. Jsou práce, které mě nenadchnou vůbec. Třeba balení těch časopisů, to už bych nikdy nechtěl dělat. Běžně se do Škodovky na tyto pozice nehlásí lidé s maturitou, ale i na jiných místech se mnou s maturitou mluvili úplně jinak, než s mými kamarády, se kterými jsme se ucházeli o pracovní místo, a oni měli jen ukončené základní vzdělání.

Mluvil jsi o svém dětském snu být policistou.

Tajemno je na druhé straně zákona. Nejvíce mě na tom láká pomáhat lidem. Já bych chtěl zachraňovat, být hrdinou – a třeba se pohybovat v problematice organizovaného zločinu. Bavilo by mě to řešit z právního pohledu a fyzicky třeba zasahovat. Dostal jsem i podmínku a ta mi teď skončila. Proto jsem nemohl na pracovní trh vstoupit dříve. Drží tě to hlavně morálně, víš, že máš podmínku, je to špatný.

Co uděláš tentokrát s první výplatou?

Koupím si plátno a budu malovat. Malování mám od malička jako koníček. Zkoušel jsem knihy, měl bych chuť napsat třeba detektivní román, protože tu inspiraci bych nikde daleko hledat nemusel. Ta doba se změnila. Už to není hraní fotbalu za domovem nebo touha se s někým prát. Je to ve mně, asi se toho nezbaším. Tak bych rád začal chodit na Krav Magu, což je bojové umění. Je to pro mě zajímavější než třeba box, který mě vždycky přitahoval. Taky jsem našel zájem v politice, i díky Daně se na tato témata dostáváme.

HLAVNĚ STUDOVAT, JE TO VĚTŠÍ JISTOTA

Co bys za sebe vzkázal děckám před odchodem z děčáku?

Hlavně ať studují, protože to je nejlepší. A kdyby neměly chuť, tak ať si ji vypěstují. S vystudováním budete mít výhodu v tom, jak s vámi budou lidé komunikovat a celkově jednat. Nemusíte pak dělat nějaké dělnické práce a upíchnete se u firmy, kde budete mít nějaké jistoty.

Říkal jsi, že teď jsi na cestě k lepšímu i díky projektu New Job New Life. Měli by se do projektu přihlásit i ostatní?

Určitě to stojí za to, doporučil bych to všem. Je to fajn v tom, že když už jste na tom pohovoru, je tam většinou projektová koordinátorka Simona Petřejová v případě, že byste potřebovali u pohovoru pomoc. Projekt je taky nápomocný v jakýchkoliv otázkách potom při práci. Pomáhejte si a motivujte se. Mně třeba pomohlo mít dobrý vztah s paní ředitelkou Danou, která mi byla oporou.

Lukáš Kotlár

Léto plné stresu přineslo radostný podzim

Život je o něco smysluplnější, když jej vnímáte a prožíváte jako nějakou soutěž nebo hru. Teď nemám na mysli takzvanou „Ruskou ruletu“, ale něco zábavnějšího. Třeba „Chcete být milionářem?“, tuhle vědomostní soutěž zná asi každý z nás. Hloupá otázka, že? Kdo (kromě miliardářů) by se nechtěl stát milionářem... Ale mně teď nejde o peníze, nýbrž o princip hry. Když si člověk stanoví jisté záchytné body, snadněji dojde k vytoženému cíli.

Mně se jednoho takového záchytného bodu podařilo dosáhnout 5. září dopoledne. Po čtyřletém studiu tříletého oboru (matematicky to nevychází, ale je to tak) jsem úspěšně zvládl státnice a získal titul Bc., tedy bakalář. Z maturity jsem tak poskočil o stupínek výše. Je zřejmé, proč jde o záchytný bod – ať se v budoucnu stane cokoliv, tento titul mi už nikdo neodpáře. Nikdo nebude řešit, že jsem kvůli psychologii opakoval prvák. Nikdo nebude řešit, že jsem ke státnicím šel až v září kvůli pozdě odevzdané bakalářské práci. Důležitý je výsledek, o ten přece jde.

Byť nejsem ambiciózní člověk, Bc. mi nesta-

čí. Mám možnost studovat dál, a tak jsem ji využil. Přihlásil jsem se na magisterský obor Sociální a mediální komunikace. Takže další záchytný bod je jasný – titul Mgr.

V pořadu „Chcete být milionářem?“ má soutěžící na výběr ze tří nebo čtyř náповěd. Taký mám své pomocníky. Tím prvním je Dětský domov Olomouc. Vždy poradí, pomůže a posune mě dál, když tápu. Neméně důležitými „opěrnými body“ jsou nadace. Bez nadačního fondu The Kellner Family Foundation bych namísto vzdělávání byl odkázán na Úřad práce a životní minimum. Díky hrazenému školnému a nějaké té korunce navíc na životní náklady si však můžu užívat vysokoškolské dobrodružství a kráčet za svým snem. Bez Nadace Terezy Maxové dětem bych se celý rok válel u vody. Ne na pláži u moře, ale pod mostem u Vltavy, protože bych neměl na nájem. Poděkování patří i Nadačnímu fondu manželů Klausových a Výboru dobré vůle. Samozřejmě taky rodině, přátelům a všem, co mi drží palce. Takže jedno obrovské DÍKY! A ještě dvě menší: díky, díky!

Bc. František Berger

Jak **MAREK HORNIČÁK** v Česko Slovensko má talent rozplakal **Lucii Bílou**

Jako jediné médium z celé České republiky vám přinášíme exkluzivní rozhovor s Markem Horničákem, který rozbrečel Lucii Bílou svým příběhem v soutěži Česko Slovensko má talent.

Mark Horničák je z České Lípy. Je mu šestnáct let a rozhodl se zazpívat vlastní píseň, kterou věnoval svojí mámě na Vánoce.

„Taťka byl alkoholik. Nejdřív jsme to zvládali, ale potom se rozhodl, že odejde, a pak hodněkrát říkal, že udělá všechno proto, aby byl zase se mnou, že se vrátí a že budeme zase rodina,“ sděluje v televizní soutěži Česko Slovensko má talent a dodává: „Potom tatínek umřel jako bezdomovec.“

„Mamka to má těžší, stará se už jenom o mě. Už šestnáct let má na krku jenom mě,“ říká šestnáctiletý Marek a dále sděluje: „Hrozně bych si přál, abych se uchytil, abych jednou řekl: Mami, už nemusíš chodit do práce, tady máš klíčky od auta, už nemusíš jezdit eMHáDěčkem. Prostě mamka je moje všechno. Takže o tom vlastně je ta písnička, že jí děkuji a popisuji jí ten vztah k ní,“ dodává závěrem v reportáži, kterou odvysílala slovenská televize JOJ.

Ovšem jak začal Marek zpívat, ohromil svým projevem nejen diváky u televizních obrazovek, ale také Lucii Bílou, která po jeho fantastickém výkonu měla velké slzy v očích. Potom, co Marek opustil stage, začala srdcevroucně brečet. Ze zákulisí show musel štáb přerušit natáčení na 15 minut, jelikož toto vystoupení šestnáctiletého Marka bylo velmi emotivní. Lucii Bílou museli utěšovat a vizážisté ji museli přepudrovat.

„Říká se, že když člověk ztratí otce, ztratí chleba, ale když ztratí mámu, ztratí všechno. Děkuji ti,“ pověděla Markovi Lucie.

„Tvoje máma na tebe musí být velmi pyšná. Musíme vám říct, že váš syn pro vás složil takovou krásnou písničku, že nemám slov. To nebyla depresivní písnička, byla čistá a upřímná. Nikdy jsem nepocítila v písničce tolik emocí, jako předvedl váš syn. Můžete být na něj hrdá,“ dodala závěrem Diana Mórová.

Albín Balát

Marek: Chtěl jsem mámě PODĚKOVAT

Navázal jsem kontakt s Markem a nedalo mi to, abych s ním pro Zámeček nepřipravil krátký rozhovor.

Co tě vedlo ke složení té písničky?

Vděk. Protože nebýt jí, mámy, nejsem ani já. Nebýt její síly, odhodlání a vytrvalosti, tak nejsem tady, takový, jaký jsem. Chtěl jsem jí poděkovat, za to všechno, co pro mě celý život dělá, aby věděla, že ji miluji a že jsem hrdý na to, kdo mě vychoval.

Kolik si myslíš, že děti v dětských domovech dostávají kapesné?

Kapesné v dětském domově? Nikdy jsem žádný dětský domov nenavštívil, takže ani nevím, jaký tam mají podmínky a režim, ale doufám, že nějaké kapesné dostávají a že to jsou slušné peníze, za které si mohou třeba koupit něco na sebe. Nevím, netroufnu si říci částku.

Je něco, co bys vzkázal dětem z dětských domovů?

Ať si vyzkouší všechno od malování, hudby až po další věci a nepřestanou zkoušet, dokud nenajdou něco, co je pohltí, protože pak budou mít něco, co je bude naplňovat. A ať to dělají každý den, co nejvíc. A i kdyby to nikdo zprvu neocenil, tak aby se nevzdávali a šli si za svým, protože se najde někdo, kdo to ocení, jednou určitě. A taky že jim držím palce, aby byli spokojení a šťastní a poznali pravou lásku,

aby je potkalo co nejmenší množství zlých lidí.

Sledujte také facebook ZÁMEČEK - objeví se tam videopozdrav právě pro vás od Marka.

Albín Balát

Foto: TV JOJ

Teribear hýbal nejen Prahou aneb Prima den s medvědem

Teribear hýbe Prahou je sportovně-charitativní akce, určená všem, kdo chtějí pomoci znevýhodněným dětem. Po deset dní měla veřejnost non-stop příležitost udělat dobrý skutek, a to i opakovaně. Stačilo prostě mít chuť přijít na Letnou, nazout si tenisky, dát si na ně čip a pak běhat, chodit, procházet se po vyznačené trase. Za každý kilometr, který lidé urazili, věnovali partneři akce 50 Kč na právě zvolený příběh.

www.teribear.cz

Pořadatelé děkují všem, kteří běhali a chodili ve vedru i v dešti.
Společně naběhali 159 348 kilometrů a získali 7 967 438 Kč pro děti.

Celou akci pořádá Nadace Terezy Maxové dětem, která pomáhá nejen dětem z dětských domovů. Vše začalo 8. září, kdy byl slavnostní start akce, které se zúčastnilo také mnoho známých tváří v čele s Terezou Maxovou. Ve 20 hodin pak dorazila Dara Rolins společně s Patrikem Vrbovským (Rytmus).

Během celého běhu, který probíhal 10 dní, na Letnou zavítaly také dětské domovy. Děti si zaběhaly a užily program připravený partnery akce. Děti si také mohly nechat vyrobit jakékoliv tetování na ruku.

Teribear zamířil po Praze také do Mladé Boleslavi. Celkem 14 426 km uběhli a ušli účastníci za jediný den, což v přepočtu vyneslo téměř 300 000 korun. Generální partner akce ŠKODA AUTO tyto prostředky věnuje Dětskému domovu v Nymburku.

Anketa

Jak jste si užili léto?

Chytání klíčů na laně

Byl jsem na dětském táboře Lančov, který byl super. Nejvíce mě bavila hra, kdy jeden kluk házela druhému klíče, ale ten druhý byl uvázan na laně a moc mu nešlo chytat.

Gabriel Budai (10)
DD Tišnov

Nocleh na lodi

Nejlepší byl tábor přežití, kde jsme museli přežít v přírodě. Největší zážitek mám ze spaní na lodi, kde jsme museli být celou noc.

Milan Budai (11)
DD Tišnov

Památka od medúzy

Byl jsem v Itálii. Největší zážitek z Itálie mám, když mě žahla medúza do nohy.

Adrian Horvath (15)
DD Tišnov

Beskydský horor

Byli jsme na výjezdu s domovem v Beskydech. Natáčeli jsme s děckama horor u kaple Cyrila a Metoděje. Docela jsme se báli.

Diana Horvathová (16)
DD Tišnov

Cesta do neznáma

Nejlepší byla túra na 20 kilometrů, kdy jsme se málem ztratili. Byl to docela silný zážitek.

Nikola Stará (16)
DD Tišnov

Radegast a trdelník

O prázdninách jsem byl týden v Beskydech. Chodili jsme každý den 2,5 km na výlety a zastavili u sochy Radegasta a teta nám koupila trdelník. Výlety byly super.

Patrik Novotný (19)
DD Tišnov

Tanec s dcerkou

Největší zážitek a radost jsem měla z toho, že jsem se zapojila do projektu Hejbejte se a bylo to zajímavé. Byla tam se mnou i moje dcera Natálie.

Sandra Koktová (21)
dříve DD Tišnov

Raftování v Chorvatsku

Největším zážitkem bylo Chorvatsko. Byli jsme s kolejší vychovatelkou Vladkou a třema studentama z Open Gate v Chorvatsku na 10 dní a neskutečně jsme si to užili. Byli jsme ve Splitu, v Omiši, kde jsme byli ubytovaní, stihli jsme i rafty, což bylo fakt super a dobelhali jsme se i na Starigrad.

Kateřina Rybníčková (15)
dříve DD Vysoká Pec

Snílek

Můj nejlepší zážitek z letních prázdnin byl pobyt v chatové osadě Snílek u Máchova Jezera. Bylo to super, mohl jsem trávit čas s mými nejlepšími kamarády a hlavně s mým bratrem a sestrou. Chodívávali jsme spolu k vodě a dělali blbosti a k tomu nás příjemně hřálo počasí.

Nikolas Biháry (17)
DD Jablonné v Podještědí

Dovolená v troskách

Největší zážitek byla dovolená v práci, ale asi kromě toho výlety různého typu. Byl jsem na zříceninách a v přírodě.

Lukáš Sklenský (21)
dříve DD Strážnice

Práce i odpočinek

Moje léto nebylo až tak zábavné. To víte, po 15 už se o prázdninách většinou jen maká. Ale i přesto se našlo pár příjemných chvil, kdy jsem poznala nové lidi, zasmála se a relaxovala.

Mirka Buťáková (17)
DD Uherský Ostroh

Dva týdny u moře

Můj největší zážitek o prázdninách byl výlet na 14 dní k moři do Chorvatska. Byla jsem strašně nadšená, že jsem byla tetami vybraná ještě s 15 děckama zrovna já a mohla jsem si pobyt u moře užít se skvělými zážitky.

Lucka Polášková (16)
DD Uherské Hradiště

Anketa na prosinec:

*Co si přeješ k Vánocům?
A proč? Ale pozor, nesmíš
to stát ani korunu!*

redakce@zamecek.net

Adoptivní rodiče mě vyhodili na ulici: Důvod? Jsem gay a cikán

Festival Prague Pride není jen o pochodu, akcích, workshopech, ale také o velmi zajímavých a emotivních příbězích. Jeden z nich jsme si vyslechli během vrcholu festivalu Prague Pride v parku na Letné.

Devatenáctiletý Petr vyrůstal jako novorozeně v kojeneckém ústavu a poté byl umístěn do jednoho z dětských domovů nedaleko Pardubic. V dětském domově strávil krásné dětství a vzpomíná na to moc rád. „Žil jsem v dětském domově do svých šesti let,“ dodává Petr, pro něhož byl domov velkou nadějí. „Měl jsem se tam dobře, starali se tam o nás jako o vlastní a učili nás už od malička základní praktické věci do života.“ Když skončilo období školky, šel Petr k zápisu do školy. „Do školy jsem se strašně moc těšil, už i na to, že jsem měl kamarády, kteří se mnou byli ve školce,“ sděluje redakci Zámečku Petr.

Jednoho dne ale nastala pro Petra velká změna. V domově mu tety sdělily, že půjde do adoptivní rodiny. Petr se strašně moc těšil. „Jsou to rodiče, kteří mi ve svém volnu věnovali čas, brali mě na výlety, víkendy a teď si mě chtějí vzít do své rodiny natrvalo.“ Petr měl neskutečnou radost.

„Život v adoptivní rodině byl během základní školy skvělý. Rodiče mě také brali na mši svatou do kostela,“ vypráví dále Petr a zdůrazňuje, že se k němu rodiče chovali jako k vlastnímu. Byl také rád, že má dva nevlastní bratry, s nimiž měl hezký vztah. „Na základní škole jsem patřil mezi nejlepší žáky... Ovšem čím jsem byl starší, tím jsem se choval více zženštile. Zhruba ve svých dvanácti-třinácti letech jsem si začal uvědomovat, že se mi líbí kluci,“ dodává Petr. „Začal jsem se pak také dívat na

porno a sledoval jsem kluky v šatnách během tělocviku. Tak to prostě bylo.“ Rodičům se o tom Petr ale nezmínil, protože to byli křesťané a on se bál jejich reakce. Začal se věnovat klukům na on-lineové seznamce a hlídat si svou historii v počítači. K tomu začal i zanedbávat školu. Nepřipravoval se na vyučování, nedělal písemné práce a domácí úkoly, jako spoustu jiných věcí, kterými se zabýval dříve.

Našel si totiž kluka. „Jmenoval se Kuba, bylo mu patnáct let, začali jsme spolu často chodit ven a dali jsme si i první pusu. Rodiče naštěstí nevěděli, že se scházím s klukem a mysleli si, že jsem venku a buď se procházím nebo jsem s kamarády a spolužáky.“

Přišel prvak na střední škole a Petr začal zanedbávat studium ještě více. I v jeho rodině to začalo být jiné. Na Petra často rodiče křičeli, že by se měl více učit a ne se někde poflakovat venku. Dokonce mu i nadávali, že bude jako všichni cikáni v republice... Na Petra to tenkrát ale nemělo příliš velký vliv. „Vracel jsem se domů někdy i dost pozdě, protože jsem byl prostě zamilovaný,“ říká dnes už devatenáctiletý Petr.

Jednoho dne se ale vrátil domů a doma bylo nezvyklé ticho. „Televize byla vypnutá a za otevřenými dveřmi do mého pokoje seděl otec u počítače a vedle něho stála máma.“ Otec se mě pak zeptal: „Můžeš nám to vysvětlit?“

Odpověděl jsem: „No, víte, líbí se mi kluci, jsem gay.“ Máma se na mě podívala a řekla: „Ještě jednou prosím?“ Opakoval tedy znovu, že je gay. Než to stačil doříct, schytl od otce facku. „Co je na tom špatného, že se mi líbí kluci?“ zařval Petr nahlas a šel se zamknout na záchod. „Rodiče mi vysvětlovali formou křiku, že Bůh stvořil ženu a muže. A že spolu musí být muž a žena a že to jinak nejde. Stál jsem si ale za svým názorem. Bylo to zhruba asi měsíc po mých osmnáctých narozeninách.“ Rodiče mu pak večer zabalili věci a druhý den ráno při snídani mu předali finanční obnos a řekli, ať se nezlobí, ale že je už dost velký, aby se o sebe postaral sám.

„Brečel jsem a nevěděl jsem, co mám dělat. V tu chvíli jsem neměl nikoho, vůbec nikoho,

ani kluka, se kterým bych chodil. Přespával jsem tedy u kamarádů, ale peníze rychle ubývaly. Dostal jsem necelých deset tisíc korun.“

Asi po měsíci se Petr rozhodl, že se přesune do Prahy. „Ten pocit, že žijete ze dne na den na ulici, přespáváte tu, nemáte peníze ani na jídlo a pití, ten nepřeji nikomu.“ Petr žil na ulici měsíc a půl. Pak se rozhodl, že si bude hledat práci. Vzali ho do Alberta jako brigádníka, ale dlouho tam nevydržel. Proto se rozhodl, že bude chodit uklízet do jednoho nočního klubu. Někdy si vydělá přes tři stovky, někdy přes dva tisíce, ale důležité je, že má dnes střechu nad hlavou, že chodí do práce a žije svůj život. Lituje, že si nedodělal střední školu i dalších chyb, kterými prošel. Ale důležité je, že dneska stojí na vlastních nohách.

Albín Balát

DD CUP:

Dlažkovice ovládly přehazovanou a v tabulce odskočily soupeřům

Čtvrtý díl Dětského domov Cupu – turnaj v beachpřehazované – se hrál v sobotu 17. září v Beach klubu Ládví. O pohár Michala Novotného přijelo do Prahy bojovat 25 týmů z celé republiky.

Turnaj se odehrál ve skvělé atmosféře, bez zranění a oproti předpovědi i bez kapky deště. Vítězství obhájil tým Dlažkovic, který si připsal 64 bodů do celkového hodnocení a zvýšil tak vedení i v celkové obhajobě vítěze DD Cupu. Druhá Vysoká Pec získává 58 bodů a třetí Ostrava Hrabová si veze domů 53 bodů. Těsně pod stupni vítězství skončilo družstvo Nové Vsi u Chotěboře, domácí Dolní Počernice obsadily 8. místo a také si zlepšily své postavení v celoročním klání.

Radost dětem i dospělým udělal Michal Novotný, když přijel dětem předat dárky a ceny. Reprezentant ČR ve snowboard-

crossu, několikanásobný mistr ČR a vítěz závodu světového poháru se slavnostního vyhlášení výsledků letos zúčastnil i se synem. „Dětský domov Cup je moc příjemná akce, kterou vždycky rád podpořím. Dlouhodobě se já i Beachklub Ládví snažíme o podporu sportu a zejména sportu pro děti. Tady jsem navíc viděl, že děti hra opravdu bavila a turnaj si užily, a to je hlavní,“ řekl Michal, patron 4. dílu DD Cupu.

Velký dík patří partnerům projektu i dětským domovům. O konečném pořadí letošního ročníku rozhodne poslední část, cyklistický závod Prevencí proti nehodám. Již po

druhém říjnovém víkendu budou organizátoři znát celkového vítěze DD Cupu 2016, výsledky však prozradí až během slavnostního vyhlášení na přelomu listopadu a prosince.

Z tiskové zprávy Miši Veselého

čerpal František Berger

Více na www.ddcup.cz

Poděkování patří partnerům:

Fotbalová asociace České republiky, Hlavní město Praha, Presco group, Puma, Policie České republiky, Pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, Crocodile, České dráhy, Dorty Domů a Beachklub Ládví

10. ročník Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou:

Přes 300 dětí z 18 dětských domovů

Soustředěními dětských domovů ve fitness klubu Hanky Kynychové v Praze odstartoval jubilejní 10. ročník projektu Hanky Kynychové. Všechny zapojené domovy se vždy těší, že se tady naučí nové choreografie od profesionálů. Do projektu se letos zapojilo více jak 300 dětí z 18 dětských domovů z celé České republiky!

Tety a patroni

O všechny tři kategorie aerobiku se postarala, jako každoročně, Hanka Kynychová. Děti aerobik baví, protože mají možnost tančit po boku svých tet z děčáků a mají od nich podporu. Další podporou jsou skvělí patroni jednotlivých kategorií.

Skutečné hvězdy

Kategorie Latino dance se ujal velmi nadaný tanečník ze StarDance – Marek Dědík. Kategorie Street dance a Muzikál si vzal na starost tanečník Radek Fišer, který vystupuje v muzikálech Romeo a Julie, Antoinetta – královna Francie, Horečka sobotní noci nebo Děti ráje a je členem taneční skupiny IF Lucie Vondráčkové.

O hudební nastudování k muzikálu Romeo a Julie se v projektu starají Jan Hönig, který je učitelem zpěvu a mohli jste ho vidět také v muzikálech společně s Petrou Doležalovou, reportérkou zpravodajství televize Prima.

Starý známý Filip

Nemusíme nějak zdůrazňovat, že kategorii MTV dance má na starost známý a světově uznávaný tanečník Filip Jankovič, který děti v projektu má hodně rád a je pro něj velká čest být součástí „Hejbejte se“.

Linda z Tvoje tvář má známý hlas

Dodat energii a odvahu přišly během soustředění dodat známé tváře! Například Kristýna Janáčková, Heidi Janků, která dětem i zazpívala, nebo Linda Finková, kterou znáte jako lektorku zpěvu v televizní soutěži Tvoje tvář má známý hlas.

O životě i muzikálu

Až z Miami děcka přijela podpořit moderátorka Zuzana Belohercová, která byla z výkonů dětí opravdu nadšená. Dále zazpívala Miša Tomešová, Martin Šemík, který dokonce s dětmi tráví jeden večer během soustředění. Popovídal si s dětmi o životě a o muzikálu, kterému se v tomto ročníku věnují.

Skupinové foto

Na závěr dne dostaly děti i tety od známých tváří diplomy, zpětnou vazbu a poté se šlo fotit.

Přejeme hodně sil při trénincích a celému 10. ročníku hodně štěstí!

Velká finálová taneční show dětí z dětských domovů se uskuteční v klubu Futurum na Smíchovské v Praze v pondělí 21. listopadu 2016.

Poupění: Strýt*tyjátr 2016

Festival nejen divadla

Festival dětských divadelních a tanečních souborů, hudebních orchestrů a kapel, zpěváků, zpěvaček, sborů, uměleckých vystoupení malých divadelních nadšenců. Takový byl právě úspěšný sedmý ročník.

Vše začalo kolem desáté hodiny, kdy klauni zahájili festival Poupění. Na festival byli pozváni nejen děti z dětských domovů, ale také senioři, děti a rodiče. Program byl pro všechny generace.

Babičky a dědečkové se spolu s vnoučaty pilně zapojovali do částí programu, který byl pro ně přichystán. Velmi odvažné děti vystupovaly na malé scéně, kde se jich vždy ujal moderátor a děti měly příle-

žitost říci básničku, zazpívat písničku či zatancovat. Prostě předvést to, co umí.

Na velké scéně vystupovali děti, senioři, mladí lidé právě buď z domovů nebo

ze sociálně znevýhodněných rodin. Dětský domov Staňkov také vystoupil s básničkami a se zpěvem a mnoho dalších umělců, také ze základních uměleckých škol.

Festival byl velmi nabitý pozitivní energií a skvělou atmosférou. Děti si za splnění soutěží mohly vybrat dárek, jaký chtěly.

Během odpoledne se také na scéně objevil Petr Ševčík, moderátor Rádia Junior, který předal ocenění dětem, které vyhrály soutěž o nejhezčí namalovaný obrázek. Děti měly namalovat obrázek právě na téma Poupění. Petra Ševčíka známe i ze SuperStar, takže nakonec dětem také zazpíval.

Návštěvnost festivalu byla obrovská a příští rok bude ještě větší, doufají organizátoři.

Albín Baláz

Jak jsem s lukem a šípy (znovu) vyhrál mistrovství

Už nějaký ten pátek střílím z luku. Trénoval jsem v průměru cca 2x týdně, ale od nástupu na vysokou školu tréninky nestíhám a střílím pouze jednou za týden. Bohužel trávím ve škole více času, než bych chtěl.

I přesto, že v poslední době jsem toho moc nenastřílel, rozhodl jsem se odjet na mistrovství ČR ve 3D lukostřelbě a pokusit se obhájit loňské vítězství. Mistrovství se konalo v Sedmihorkách v Českém ráji o víkendu 1.-2. 10. Vyjždět v 5 ráno z Tišnova bylo docela peklo. Po třech hodinách v autě jsme konečně dojeli na místo. Proběhla registrace a kontrola luků, šípů a veškeré vybavy.

Obhlédnutí konkurence

Na střelnici jsem potkal

spoustu známých střelců, se kterými se setkáváme na závodech. Obhlédl jsem konkurenci a zjistil, že je zde i Michal Sodja, předseda České 3D lukostřelby, který je v kategorii jezdecké luky opravdová kapacita. Mezitím jsem se rozestřílel a uvědomil si, že i přes nedostačující trénink na tento závod mám dobrou formu.

Dostali jsme instrukce a vyrazili na trať. První den se střílely 2 šípy a bylo 35 terčů. Byly rozmístěny skvěle. Trať

byla velice náročná a překonala můj dosavadní rekord v závodním čase. Průměrný závod trvá cca 4-5 hodin. V sobotu ale závod trval 7,5 hodiny a to bylo dost znát na některých závodnících.

Neobhájený titul mistra?

Měl jsem skvělé výstřely, ale i opravdu spoustu autů. Byl jsem smířeným s tím, že letos neobájím vítězství. Stačilo by mi přiblížit se právě Michalu Sodjovi. Nikdy jsem se mu nepřiblížil na méně než 100 bodů, což je

opravdu hodně při bodování 20/16/10/0. Loni bohužel na mistrovství dorazit nemohl. Když jsem se večer podíval na výsledky z prvního dne, zjistil jsem, že ztrácím jen 8 bodů a třetí ztrácí 50 bodů na mě, což byl podstatný náskok.

Druhý den jsme byli rozděleni už podle výsledků z předchozího dne a střílel se pouze jeden šíp. Díky tomu, že jsem mohl jít s Michalem, tak jsem si ho mohl pohlídat. Střílel velice dobře, ale i mně se dost dařilo. V průběhu jsem přestal sledovat body třetího v pořadí, protože jsem už věděl, že máme veliký náskok.

Porazil jsem svůj vzor

Závod skončil a já šel odezdat bodovačky a sečetl svoje, tak i Michalovy body. Výsledek mě vyděsil. Vyšlo mi, že máme stejně bodů

a buď bude rozstřel na jeden terč, nebo pořadí podle dvacítek... Přišlo vyhlášení a já se dozvěděl, že jsem titul obhájil. Porazil jsem svůj vzor pouze o 4 body, ale i to se počítá.

I přes náročnost celého víkendu jsem byl velice rád za tento závod. Lukostřelecky

oddíl Chiméra uspořádal parádní závod a vše klapalo, jak mělo. Doufám, že příští rok znovu bude mistrovství opět na takové úrovni či vyšší.

Nelson

DD Tišnov

ALBÍN BALÁT:

Jak jsem se rozloučil s děcákem

Ještě nedávno jsem žil v Dětském domově ve Staňkově, kde jsem prožil šest krásných let. V červnu nastal čas mého loučení a odchodu do samostatného života. Jaké byly mé poslední hodiny v DD a první okamžiky a dny „venku“?

LOUČENÍ V DOMOVĚ

Loučení v domově probíhalo tak, že jsme se všichni sešli ve společenské místnosti. Vlastně vše začalo tím, že si za vlastní finance nakoupím potraviny na dort - jako na rozloučení pro všechny. Šel jsem tedy za tetou Jarkou a ta mi to domluvila tak, že mi to dětský domov zaplatí. Šli jsme tedy nakoupit suroviny a společně s tetou Jarkou jsme dort upekli.

Poté jsme se odebrali do společenské místnosti, kde jsme se sešli i s paní ředitelkou, která mi popřála - a nejen ona, ale taky mí vrstevníci - mnoho štěstí do života. Dostal jsem velkou krabici základních potravin od malých sušenek po mléko, těstoviny, rýže, koření, másla, vejčeka...

Chtělo se mi trochu brečet a měl jsem co dělat, abych to v sobě udržel. Ono vyrůstat v dětském domově ve Staňkově 6 let je hodně dlouhá doba. Najdete si tam prostě vztah k vychovatelům a nejen k nim.

VNÍMÁNÍ TOHO, ŽE ODEJDEŠ Z DOMOVA

Pořádně si to člověk začne uvědomovat tak týden před odchodem z domova. Byl jsem na tom trochu špatně. Měl jsem často průjmy. Myslel jsem, že jsem nemocný, ale teta noční mi řekla, že jsem ve stresu a že je vše v pořádku. Tety pořád nemohly věřit, že fakt odejdu. Ono to bylo tak, že jsem takový člověk, že si ze všeho dělám srandu. Tak se nedivím, ale už teď to jsou tři měsíce, co jsem pryč a celkově by se dalo říct, že to zvládám.

POSLEDNÍ NOC V DĚCÁKU

U mě by se to nedalo popsat jako poslední noc v děcáku, jelikož jsem nemohl spát. Nebylo to z toho důvodu, že jsem se těšil, ale proto, že jsem přemýšlel, co všechno jsem v tom domově zažil a co mi všechno dětský domov dal. Víte, ono je prostě těžké skrývat slzy.

ODCHOD Z DOMOVA

Ráno jsem vstal. Přišly se se mnou ještě rozloučit děti, co chodí do školky. Vysprchoval jsem se a začal balit. Balil jsem si radši ráno, protože den předtím jsem dostával na zámku vysvědčení, a potom jsem jel s pěstounskou rodinou na večeri do Plzně. Nebyl prostě čas. Teta Jarka zrovna s dětmi ten den jela do Prahy a nabídla mi, že mi pomůže se odstěhovat, ale napsal jsem ji na facebooku, že bych to nezvládl a ať se nezlobí. Balil jsem si, poslouchal jsem ve sluchátkách písničky - smutné písničky. Přestal jsem vnímat okolí a soustředil jsem se. Alena pro mě byla na cestě. Jenže přijela asi o půl hodiny později, kvůli dálnici. A já sedím na posteli, vedle sebe mám cestovní tašku, dvě krabice a čekám. Šel jsem se tedy ještě naposled projít domovem. Došel do kanceláře tety Věrky, je to naše sociální pracovnice. Převzal jsem si veškerou dokumentaci a podepsal pár papírů.

Vemte si, je mi 18 let. Školu jsem dodělal. A odcházím do života. Podepsal jsem protokol, na kterém bylo, že jsem ukončil pobyt v dětském domově. Od domova jsem dostal

25 tisíc korun na odchod z DD. S tím, že 22 tisíc korun mi poslali na můj soukromý účet a 3 tisíce jsem dostal na ruku.

LOUČENÍ

V domově byly tety kuchařky, tety v kanceláři a teta zdravotní. Ještě než přijela Alena, šel jsem do květinářství koupit jí růži. Jela pro mě až z Prahy, tak abych jí alespoň poděkoval tímto malým dárkem. Alena přijela. Slyším, jak na mě teta volá: „Albíne, už je tady pro tebe.“ Vzal jsem si do ruky cestovku, ty dvě krabice a smutným pohledem jsem se podíval na můj pokoj a zavřel dveře. Emoce ve mě vyvolávaly to, že už tady nebudu. Že jsem tu zažil šest let. A jen ty nejhezčí zážitky. Přivítal jsem se s Alenou a přišly se rozloučit tety. Teta Věrka mi dala krásný hrníček právě s dveřmi. Ať si vyberu vždy správný krok do těch dveří. Vlastně jsem tetám řekl, že nebudu brečet. Proč? Protože je to stále můj domov. Můžu se tam kdykoliv vrátit. I když máte někdy takové ty řeči - už chci pryč z děcáku... už abych vypadl... zkuste se nejdřív zamyslet, co vám ten

domov dává. Co byste dělali, kdyby jste třeba žili s rodiči na ulici. Nebo byste neměli co jíst. Ale čím jsem starší, doufám, že dostávám více rozumu.

CESTA DO PRAHY

Vyjeli jsme tedy z vrat domova. V autě byla minuta ticha. Jen jsem mlčel a přemýšlel, co teď. Mám svobodu. Samozřejmě jsem ji měl i v domově, ale člověk nese od této chvíle za sebe velkou životní zodpovědnost. Jeli jsme tedy do Prahy, kde jsem měl už domluvený byt, ve kterém jsem do dneška. Nechci vám sdělovat kde. Není to důležité. Přijel jsem a jsem v novém bytě. Mám na bytě spolubydlícího a vše je v pořádku.

SAMOTA

Je vám asi jasné, že když přijdete ze školy do děcáku, jste tam zvyklý na určitý kolektiv vedle sebe. Sem přijdete do bytu a je ticho. Pro mě to bylo hodně těžké ten první a druhý týden. To jsem měl také průjmy. Prostě člověk zažívá stres, aby všechno zvládl. Jen vím, že

největší chyba je ta, když odcházíte z domova a jdete ke svým rodičům nebo příbuzným. Nikdy to prosím nedělejte! Nikdy nevíte, že vás často oberou o vaše peníze. A můžou s vámi zacházet jako s loutkou. Co bych ještě zmínil, je to, v čem je velká nevýhoda. Je normální rodina, která má děti. Děti dospějí a jdou bydlet samy také někam. Něco se pokazí, nebudou mít na nájem, dostanou nějakou pokutu a jdou pro pomoc za rodinou. Ovšem když se toto stane nám, za kým půjdeme my?

PRÁCE, POMOC

Ze začátku jsem si našel brigádu. Jelikož jsem student vedený až do konce srpna, tak můžu mít ještě brigádu a nemusím platit sociální a zdravotní pojištění. Hned druhý den po odchodu z dětského domova jsem nastoupil za pokladnu. Jako, sice vám to přijde blbé, ale nikdy se nestyďte za svoji práci. Někde se prostě začínat musí. A práce je základ. Poté jsem si našel ještě dvě brigády. Poté jsem odjel na letní tábor na Myšinec, kde jsem byl pouze pár dnů, jelikož jsem měl pak další pracovní povinnosti, a vrátil jsem se tedy do Prahy. Přišlo teď září a říjen a myslím si, že už je vše v pořádku a důležité je si teď udržet práci. Pracuji v jedné firmě u počítače. Nechci vám tady přesně popisovat moje pozice. Není to důležité. Děláním to, co mě baví. Jako další: nedá se tomu říci práce, ale moderuji v pražském nočním klubu - Friends. Baví mě to. Moderuji také jednorázové akce, na které jsem pozván.

DOBROVOLNÍK

Začal jsem také spolupracovat s médii. A to konkrétně se zpravodajským serverem romea.cz. Spolupracuji také jako dobrovolník

v organizaci Dejme dětem šanci, která se také věnuje dětem z dětských domovů. Pomáhám i v projektu Hejbejte se a zpívejte. Prostě mám kolem sebe lidi, který se na mě nevykašlou. A neměl jsem problém si najít nové kamarády.

DĚTSKÝ DOMOV A ZÁMEČEK

Přesto, že jsem odešel z dětského domova, nadále spolupracuji a tvořím ZÁMEČEK, který právě putuje k vám do dětských domovů. Mám radost, když mi přijde na facebooku zpráva: „Nám to v domově nedávají číst - ale my si to stáhneme do mobilů a tabletů a čteme to z toho.“ Nechápu některé postupy vedení dětských domovů, ale nechci to nějak řešit.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych tímto poděkovat mému Dětskému domovu Staňkov za krásných šest let. Děkuji moc a já pevně věřím, že i nadále budu s vámi v kontaktu.

Albín Balát

**Důležité je, když odcházíte z domova,
chodit do práce a šetřit si.**

GALAKONCERT TALENT LA SOPHIA 2016

Talenty z DD doprovázeli muzikanti

V pondělí 3. října se uskutečnil finálový Galakonzert Talent La Sophia 2016 v Kongresovém sále hotelu Ambassador Zlatá Husa v Praze.

Finálový večer byl komponován jako koncert všech hudebních finalistů projektu Talent La Sophia za doprovodu profesionálních muzikantů. Přehlídku moderovala Yveta Blanarovičová. Výkony dětí posoudila odborná porota v čele s Michalem Davidem, Felixem Slováčkem, Jaroslavem Svěceným, Vlastimilem Harapesem a mnoho dalších hostů.

Za redakci Zámečku jsem byl na tomto koncertě již druhý rok po sobě. A celkově se musím přiznat, že jsem mile překvapený, že každý rok se dává šance někomu novému. Vidím také ty samé tváře, ale viděl jsem také nové, které měly letos premiéru.

Nevím, jak bych vám to měl popsat: každá písnička má svůj děj a svůj příběh, ale děti se s tou skladbou vždycky popraly na jedničku. Vidět tam stát ty děti, nejen z dětských domovů, obrovský klobouk dolů!

Protože se nechci moc rozepisovat, ani nevím, jak bych atmosféru z koncertu přenesl na papír, mrkněte na facebook Zámeček. Každý den tam pro vás nahraji jedno video z koncertu a posoudíte sami, zda je to na profesionální úrovni, nebo ne.

Dejme dětem šanci

Mareš, Špotáková a běžci = přes 400 000 korun!

Na začátku září se uskutečnil již druhý ročník charitativní akce Běháme pro děti. Během sportovně zábavného dopoledne se podařilo účastníkům vyběhat a vysportovat celkem 432 147 Kč, které poputují prostřednictvím pořádající organizace DEJME DĚTEM ŠANCI k dětem z dětských domovů. Hlavní běh odstartovala olympionička Barbora Špotáková.

Akci moderoval opět Leoš Mareš, který je prostě skvělý. Lidi ho milují a hlavně, co musíme zmínit, akci moderoval bez nároku na honorář!

www.dejmedetemsanci.cz, red

Akce je právě o dětech a právě děti z dětských domovů během celého dne vystupovali. Zpívalo se, tančilo se a hrálo se na hudební nástroje.

Nejen pro mladou generaci na akci vystoupil také známý český populární zpěvák Pavel Callta, který zároveň splnil malému klučínovi z DD Most sen. Mohl si na velkém pódiu zazpívat s Pavlem Calltou. Pavel si tohoto klučiny všiml na sociální síti, kde právě toto video sdílela hodně lidí. Malý kluk na tom videu zpívá Pavlovu písničku s názvem Zrzka (video je nahrané na finále Nejmilejšího koncertu, které se letos konalo v Ostravě v multifunkční aule Gong).

Během akce byly pro děti připravené různé sportovní stánoviště. Na akci přišla také veřejnost a pozvaní hosté i patroni různých projektů organizace Dejme dětem šanci. Například herečka Lucie Benešová, oštěpačka Barbora Špotáková, poslankyně Jitka Chalánková a mnoho dalších.

Závod v 16 hodin odstartovala čerstvě bronzová medailistka z Ria Barbora Špotáková. Trošku začalo pršet, ale to běžcům na trati vůbec nevadilo a navíc je to osvěžilo.

Nakonec se pohybem vybralo neuvěřitelných 432 147 Kč.

Na závěr programu vystoupila kapela Support Lesbians a poté následovalo vyhlášení tomboly, které se ujal i náš kolega ze Zámečku Albín společně s Leošem.

„Chtěla bych poděkovat našim partnerům, bez nichž bychom nemohli tuto akci uspořádat, a také všem, kteří se přišli pobavit, zaběhat si a pomoci tak dětem, které nemají start do života právě jednoduchý,“ říká Michaela Chovancová, ředitelka organizace DEJME DĚTEM ŠANCI.

Správná pětka bavila a vydělávala v Kovoně

Jako každý rok nás pozvala českotěšínská společnost Kovona System na svůj dětský den. Ne abychom se bavili, ale abychom bavili ostatní! Role pořadatelů se tentokrát ujali kluci a holky z DD Příbor, kteří obsluhovali 8 olympijských stanovišť: měřili, bodovali, stopovali čas a to vše dětem zapisovali na jejich soutěžní lístečky, abychom na závěr mohli vše spočítat a vyhodnotit. I pro nás to bylo příjemné počítání: firma Kovona System nám věnovala 10 000 korun na další aktivity Správné pětky.

Flík

Olympijští rozhodčí z Příbora: zleva Saša, Darina, Petra, Martina, vedoucí Natka, Eva a Sabrina. Mimo záběr Patrik (na kterého se všichni smějí) a Tomáš, který asi kouří za rohem...

Saša (vlevo) koučoval stanoviště, které někomu mohlo připomínat stolní tenis.

Tomáš (vpravo) stíhal obsluhovat hod oštěpem i balit slečny.

RIO na Myšinci

Letní tábor Správné pětiky, kterou tvoří děti a holky z DD Příbor, Fulnek, Býchory, Čeladná a Liptál (a někdy i Dubová), letos proběhl ve znamení olympiády. Myšinecký areál se proměnil v olympijskou vesnici a okolní hřiště, louky a lesy v olympijská sportoviště. Vydali jsme se taky do Olympijského parku v Ostravě, plavecké disciplíny probíhaly na koupališti ve Vřesině, které se chlubí přívlastkem „největší ve střední Evropě“. Více ve fotoreportáži na následujících stránkách.

Za podporu děkujeme MŠMT ČR a Nadaci Terezy Maxové dětem.

Olympijský oheň přineslo na Myšinec vskutku zajímavé stvoření. V civilu „doktor“ Honza.

Posledním členem olympijské štafety byla nejmladší účastnice tábora Pája z DD Liptál, která zapálila oheň s pomocí vedoucích Květy a Lukáše (ten vyrostl v DDŠ Býchory a dnes tam pracuje)..

V Olympijském parku v Ostravě jsme si vyzkoušeli i atletiku. Aleš z Čeladné skočil (skoro) světový rekord do dálky.

Po zapálení olympijského ohně následovala ohňová show s prskavkami i světlicemi. Noční atmosféra na myšineckém tábořišti byla v té chvíli úžasná, a to jsme teprve začínali. Čekalo nás dalších 13 skvělých (nejen sportovních) dní.

STŘELECKÝ DEN patřil k nejpobulárnějším. Házelo se míčem na cíl, granátem do dálky, místo disku jsme použili létající talíř. Ke vzduchovce se hrnuli všichni, ale trefil se málokdo. Myslím, že ani Standa z Příbora ne.

Precizní skateboardový slalom v podání Mirka z Příbora.

Patrik z Příbora (vepředu) se snaží, aby se raft na řece Ostravici nepřevrhl. S obavami v očích se mu snaží pomoci Darina (taky z DD Příbor, s modrou vestou). Plavba v Olympijském parku v Ostravě se nakonec této lodi i všem dalším posádkám vydařila.

V člunkovém běhu, velké zkoušce rychlosti a zároveň vytrvalosti, Pavel z Fulneku uspěl...

První manželská pusa Mária (Fulnek)
Sofince (z rodiny)

Nejen sportem živ je člověk, důležitá je i LÁSKA. Táborové
svatební obřady vedl páter Lukáš z DD Uherský Ostroh, který
na pár dní posílil tým vedoucích.

V tomto páru převzala iniciativu dívka:
Eliška z rodiny líbá Standu
z Příbora.

A že se můžou mít rádi i kluci s klukama předvedli přiborský
Mírek a býchorský Patrik. Všichni pak hádali, jestli jsou tak
dobří herci nebo se mají fakt rádi. Výsledek? Rádi se mají,
ale zdá se, že jen jako kámoši a ne „registrovaní partneři“.

Oslava narozenin v cirkusovém duchu. Markovi z Liptálu přišli poblahopřát dva klauni, kteří jako by z oka vypadli Honzovi a Lukášovi...

Excelentní žonglérka Veronika z Býchor.

Žonglování má na táborech Správné pětky velkou tradici díky kamarádům z Cirkusu trochu jinak. Ti přijeli na tábor i letos a hned naučili žonglovat několik nováčků, třeba nováčka Martina z Čeladné.

Naopak jednou z nejlepších artistek je už dlouho Eva z Příbora.

Nadace Terezy Maxové dětem finančně podporuje vysokoškoláky z dětských domovů

Jirka Svačina (DD Jemnice):

Když se elektrikář rozhodne mířit za titulem na vysoké škole

Jirka Svačina (23) vyrůstá v Dětském domově Jemnice 15 let. Ze Základní školy v Jemnici vyrazil studovat učební obor elektrikář. Do druhého ročníku však přešel do maturitního oboru mechanik a elektrotechnik, ale tady Jirkova cesta nekončí. Úspěšně složil maturitu a nyní studuje speciální pedagogiku – vychovatelství na Univerzitě Jana Amose Komenského v Praze. Třetím rokem mu se školným finančně pomáhá Nadace Terezy Maxové dětem. V Praze žije na studentských kolejích a každý víkend se kvůli fotbalu vrací zpět na Vysočinu.

Jak se elektrotechnik stane třeba budoucím „strejdou“ v děčáku?

Vše začalo u mého učební oboru – elektrikář. Do druháku jsem přešel do maturitního oboru mechanik a elektrotechnik. Říkal jsem si, co bude dál? Jezdil jsem jako vedoucí na tábor se Zámečkem na Myšinec u Ostravy a říkal jsem si, že něco takového by mě bavilo a že bych chtěl být vychovatelem, protože mě to s dětmi baví. Děcka z děčáku pro mě byly zajímavější než děti z normálních rodin. Teď studuji obor speciální pedagogika – obor vychovatelství.

Co ti na to toto rozhodnutí řekli v dětském domově?

V domově je to překvapilo, ale úplně tomu rozuměli a cítil jsem od nich podporu.

Rozhodl ses pro studium na soukromé univerzitě a na té se platí školné...

Zažádal jsem v grantovém řízení Nadace Terezy Maxové dětem o finanční příspěvek na školné. Musel jsem doložit maturitní vysvědčení a motivační dopis a samozřejmě vyplnit žádost. Součástí je také založení bankovního účtu, pokud ho do té doby někdo neměl. Nadace Terezy Maxové mi platila školné ve výši 50 000 korun za jeden školní rok.

Jak jsi to vyřešil s ubytováním nebo s jídlem?

Studentskou kolej, na které jsem, a také jídlo, mně pomáhá platit dětský domov, a ještě mám kapesné. K tomu jsem si musel sám přivydělávat na brigádách. Dva roky jsem makal jako šroub.

Byl pro tebe život v Praze na intru velkou změnou?

Byla to pro mě změna. Ale asi ne k lepšímu v tom, že jsem měl svobodu. Už na střední ško-

le jsem byl na intru, byl jsem tedy mimo domov už před tím. Byla to spíše změna prostředí a v tom, že šlo o vysokou školu.

Prozradil jsi mi, že do dětského domova se z Prahy vracíš každý týden na víkend...

Do domova se těším. Protože pořád hraju fotbal za Červený Hrádek, vracím se každý víkend.

Pokud všechno půjde dobře, v červnu bys mohl být bakalářem. Předpokládám, že tvoje bakalářská práce bude souviset s dětskými domovy...

Budu se věnovat zkušenostem s drogami v dětských domovech. Po dokončení bakalářského studia bych chtěl pokračovat v magisterském v oboru učitelství. Chtěl bych pracovat někde v dětském domově nebo ve výchovném ústavu. V této době mi ale bakalář nestačí a chci mít magistra. Než začnu třeba někde pracovat, po dokončení magistra bych chtěl odjet do Anglie a naučit se anglicky.

Jsi v kontaktu s dalšími vysokoškoláky z děčáků v Praze?

Znám takhle třeba Tebe, ale jsme v kontaktu s Františkem Bergerem (taktéž podporován NTMd), s vystudovaným magistrem Milošem Nguyenem (podpořen NTMd) a i s bráchou Graciánem (podpořen NTMd).

Jirka Svačina před třemi lety jako vedoucí na táboře Duhý Zámeček na Myšinci

Co bys vzkázal budoucím vysokoškolákům z děčáků?

Finančně se není čeho bát. Třeba já nejsem financovaný z další jiné organizace, mám kapšené, ale všechno ostatní jsem si koupil z brigád.

Doporučil bys spolupráci s Nadací Terezy Maxové dětem i ostatním?

Určitě doporučuji, NTMd je nadace, která dětem z děčáků pomáhá a stará se o ně. Mně velkoryse pomohli, probíhá s nimi skvělá komunikace a za to jim děkuji.

Lukáš Kotlár

Grantové řízení pro stávající a budoucí vysokoškoláky vyhlašuje Nadace Terezy Maxové dětem každý rok na jaře s uzávěrkou příjmu žádostí 30. června pro následující akademický rok.

Nadace přispívá na školné, ubytování, cestovné, jazykové a odborné kurzy, učebnice, studijní materiály a pomůcky. Pro akademický rok 2016/2017 jsme podpořili 20 studentů celkovou částkou 540 tis. Kč.

Více informací na www.nadaceterezymaxove.cz.

Bystřice pod Hostýnem stála za to!

šené z toho, že si mohly hladit rejnoky, a celá zahrada se jim líbila.

Vyjeli jsme také na kolech do okolí Bystřice, navštívili Kroměříž, prohlédli centrum a pamětihodnosti, vyšlapali na vyhlídkovou věž, navštívili Květnou zahradu. Prohlédli jsme si i Zbrašovské aragonitové jeskyně v lázních Teplice nad Bečvou. Byli jsme se také podívat v muzeu Tatra Kopřivnice, kde jsme prohlédli všechny vystavené exponáty a seznámili se s historií výroby jednotlivých typů vozů. Zároveň jsme zhlédli výstavu o životě a sportovních úspěších Emila Zátopka.

Letní pobyt se vydařil. Ubytování všem vyhovovalo, dětem se zejména líbil bazén v areálu DDŠ, který každý den využili. Líbila se jim i herní místnost, kde hrály stolní tenis, kulečnick, zkoušely stolní fotbal. Také jsme navštívili řadu zajímavostí v okolí. Navštívili jsme poutní místo Hostýn, zpět jsme šli lesní cestou asi 7 km. Byli jsme v ZOO v Lešné, děti byly nad-

Počasí nám po celou dobu pobytu celkem přálo, jen jeden den prapršel. Všichni nakonec celý pobyt hodnotili kladně.

vychovatel Jiří Novotný

www.ddsvrchlabi.estranky.cz

Na hory i v létě

Celá naše parta ze IV. RS vyrazila v pondělí 8. 8. do hor. Naším cílem bylo poznávání krásné krajiny v okolí, seznámení se s okolní faunou a flórou, zkouška vytrvalosti, zdatnosti a odvahy. Po celý týden jsme si sami dělali snídaně i večeře a připravovali se tak na samostatný život.

V průběhu pobytu jsme také oslavili Veruňčiny narozeniny, upekli jí dort a předali drobné dárečky.

I přes nepřízeň počasí jsme se všichni statečně „vyškrábali“ na Sněžku. Také úkol, který jsme si dali, jsme splnili. Uklidili jsme a zvelebili okolí naší chaty.

I když nám počasí moc nepřálo, tak se nám tam líbilo a už teď se těšíme na příští rok.

teta Iva a spol.

www.ddsedlonov.cz

00.00.01 vteřina poté

Nezávislá platforma pro práva dětí vyrůstajících mimo rodinu

www.vterinapote.cz

Radek, Aťa, Michal, Tomáš, Dáda, Vilma, Katka, Iryna, Ondra, Marki, Gracián

hledají mladé lidi, kteří vyrůstali v dětských domovech

a chtěli by se podělit o svoje zkušenosti.

Jak na to?

Staň se naším **PŘÍVRŽENCEM**

Co to znamená?

- sleduj naše aktivity
- dej nám svůj hlas na FB
- mluv o nás se svými přáteli
- vyjadřuj se k aktualitám na naší FB profilu
 - přinášej názor na vybraná témata
 - zapojuj se do našich anket a her
 - sdílej s námi své zkušenosti
 - napiš nám o sobě

Kontaktuj nás na:

info@vterinapote.cz

nebo

<https://www.facebook.com/VterinaPote>

Prázdninové odpoledne na letišti

V rámci dlouhodobé spolupráce s Aeroklubem Františka Josefa v Prostějově jsme rádi přijali pozvání k návštěvě na jejich základně na prostějovském letišti. Zavřeli jsme domov a v páteční prázdninové odpoledne jsme tam vyrazili všichni.

Členové tohoto Aeroklubu pod vedením paní Venduly Bonkové pro nás připravili zajímavý program. Děti zhlédly seskok padákem úplně zblízka a mohly si vyzkou-

šet pravou parašutistickou výstroj. Hlavně chlapci ocenili prohlídku hangáru s letadly. A aby zábava nebyla jen pasivní, mladší děti si sestrojily letadlo vlastní. Bylo sice jen ze špejlí a špachtlí, moc nelétalo, ale radost z něho byla veliká. Odměnou za úspěšnou konstrukci jim byly pastelky, puzzle a další drobnosti.

A protože bylo horké počasí, všem dětem přišlo vhod vykoupaní v bazénku, do kte-

rého, protože neměly plavky, skočily v oblečení. Poté se usušily při volejbalu a u ohničku. Na ohničku si také děti opekly špekáčky, které po náročné zábavě zvláště chutnaly.

Odpoledne na letišti se dětem moc líbilo, děkujeme Aeroklubu Františka Josefa za pozvání a budeme se těšit na další spolupráci.

www.ddplumlov.org

Soutěžíme Na Špici

Firma Foxconn pořádá nejrůznější akce pro děti, na které jsme často srdečně zváni. Jednou z nich bylo i nedělní odpoledne plné soutěží, sportovních aktivit a opékání buřtů v parku Na Špici. Děti si také společně s dobrovolnými hasiči mohly vyzkoušet, jak probíhá zásah při požáru.

Děkujeme tímto všem pracovníkům firmy Foxconn za organizaci, příjemně strávené odpoledne a krásné ceny pro všechny děti.

www.ddpardubice.cz

Prázdninová idylka v Prostějově

Děti se o letošních prázdninách na domově určitě nenudily. Každý den trávily venku, většinou u dětského domova na hřišti, ale i na různých výletech do okolí nebo na koupališti. Pro děti byly připraveny různé hry a soutěže. A jelikož bylo občas horko, mohly se osvěžit i vodou, což je velmi bavilo a užily si při tom spoustu legrace.

Bavili se nejen ti starší, ale užívali si i ti nejmenší. Pepa se pociťově staral o zahradu, z níž jsme měli pastvu nejen pro

oči, ale i pro žaludky. A když bylo velké vedro, zašli jsme si do aquaparku, kde jsme zažili také spoustu legrace.

www.ddprostejov.cz

Letní pobyt v Harrachově

O prázdninách jsme s našimi dětmi vyrazili do Harrachova, kde jsme strávili krásných sedm dní. Ubytování jsme byli v hotelu Šedý Vlk, kde jsme měli zajištěné i stravování a mohli jsme zde využít sportovního zázemí a hotelového bazénu.

Během tohoto týdne jsme podnikli mnoho výletů v okolí Harrachova. Navštívili jsme Maják Jára Cimrmana, Korálkárnu Pěnčín, rozhlednu Štěpánka, Mumlavské vodopády, ZOO Liberec, Ještěd a Boskovské dolomitové jeskyně.

Program jsme měli opravdu nabitý a díky krásnému počasí jsme si pobyt v Harrachově opravdu užili.

www.ddsedlec.cz

DD Sedlec Prčice

Vinařské dny:

Výstava strašáků i hroznů

Děti se seznámily s folklórem Slovácka v Mutěnicích. Líbily se jim kroje mládenců (šohajů) a dívek, mužů a žen. Viděly průvod vesnicí od radnice - do areálu Pod Búdy.

Po cestě byla také výstava strašáků do vinohradu a výrobky z dýní. V areálu byla výstava hroznů, děti mohly ochutnat jednotlivé odrůdy a velmi se jim to líbilo. Scénka „Zarážání hory“ je zaujala, setkaly se s tím poprvé. Odpoledne jsme si hezky užili.

www.domovhodonin.estranky.cz

O prázdninách nuda nehrozila

Většina dětí z našeho domova trávila prázdniny u svých rodičů, sourozenců, babiček, dědečků. Ty, co zůstaly u nás, určitě nelitovaly. Strávily totiž týdenní pobyty na přehradě ve Vranově nad Dyjí a v rekreační oblasti Hamr na jezeře nedaleko Liberce.

Na přehradě ve Vranově nad Dyjí si děti užívaly sluníčka a sportů v duchu blížící se olympiády v Rio de Janeiru v Brazílii. Seznámily se s historií olympiád, připomněly si naše zimní i letní olympijské medailisty. S chutí se samy vrhly do sportování. Na zdejších plážích si vyzkoušely ať už vodní sporty, tak třeba jednotlivé disciplíny atletiky jako je hod koulí, oštěpem či skoky do dálky.

Na konci pobytu byly odměněny medailemi, poznaly pocity vítězství i hořkosti porážek, tak jak to chodí i v běžném životě. Navštívili jsme také krásné zdejší zámky Vranov a Bítov.

V Hamru na jezeře se děti věnovaly převážně in-line bruslení na zdejších tratích. Také navštívily vysílač Ještěd či zříceninu hradu Děvín. Na jezeře si užily též koupání na

zdejší pláži, na které se také pohyboval i herec Jaroslav Marvan ve známém filmu Dovolená s Andělem.

V Liberci jsme navštívili Centrum Babylon. Dětem se zde moc líbilo. Nejraději by si pobyty zde prodloužily.

Stanislav Rada

www.detskydomovhp.cz

Smolina objevovala krásy Chorvatska

Když nám pan ředitel řekl, že pojedeme do Chorvatska, tak jsme měli moc velkou radost. Ale stejně jsme pořád netušili, co nás všechno čeká a jaké to u toho moře vlastně bude. Představy byly různé, protože někteří z nás v zahraničí nikdy nebyli. S chutí jsme s tetami nakupovali nové plavky a jiné oblečení. Moc jsme se těšili. A když jsme konečně spatřili to velké moře, tak to nemělo chybu. Bylo to fakt boží. Moc jsem si to užila.

Děkuje **Nikola (14)**

V Chorvatsku se mi nejvíce líbilo to velké moře. Mohli jsme se s dětmi potápět, ležet na lehátku nebo jen tak plavat na vlnách. Já jsem byla ve vodě snad pořád. Bylo to moc příjemné. Prostě bylo to „špicovní“. Také nám tam moc chutnalo. Nejlepší bylo dát si to, na co mám právě teď největší chuť. Třeba maso s opékaným bramborem a k tomu pět zákusků, zapít to pomerančovou limonádou a dopřát si hromadu zmrzliny. To byla mňamka.

Děkuje **Erika (17)**

V Chorvatsku bylo moc dobře, moře bylo krásně čisté a příjemné. S dětmi jsme divočili ve vodě, potápěli se a zjistili jsme konečně, jak chutná slanost moře. Od některých kamarádů padla i hláška „Kdo to osolil?“, „Kdo to napustil?“ nebo „Kde se tolik vody vzalo?“. Je jasné, že jsme se těmto výrokům smáli, ale když jsou děti u moře poprvé, tak je tyto myšlenky napadají. U moře jsem byla úplně poprvé a jsem z toho nadšená.

Děkuje **Irena (17)**

Já jsem měl v Chorvatsku radost úplně ze všeho. Moře bylo velké a vlnité. U nás ve Smolině máme bazén trochu menší. Lidé byli v restauraci na nás hodní. Nejvíce mi chutnaly zákusky a zmrzlina. Bavilo mě nakupování dárků a večerní procházky. Velkou radost jsem měl i z projížďky na lodi. Bylo to příjemné houpání na moři. Také jsme tam tancovali. Zkrátka v Chorvatsku to bylo nejlepší.

Děkuje **Tomáš (14)**

Prázdniny plné zážitků

Mohlo to být poklidné léto v jižních Čechách, kdyby se jednoho večera neobjevili nečekaní hosté, kteří převrátí chod tábora naprosto naruby.

„Oskare – probud'te se! Jak to máme opravit? Oskare!“
„Nedá se nic dělat, ten nám moc neporadí...musíme to prostě zkusit sami.“
Nikdo neví, co se bude dít další den.
Nejhorší na té nejistotě je to, že nikdo ani neví, kde se to bude dít...
„Pojďte pomoci opravit časostroj a vrátit vše do správných kolejí!“

Tak začínal jeden z dětských táborů, kterého se zúčastnily děti z Dětského domova Radenín. Díky Nadačnímu fondu Albert, který podpořil náš projekt „Prázdniny plné zážitků“, 16 dětí strávilo část letních prázdnin na táborech.

Opravovat Časostroj se jim dařilo na letním táboře Bílá Skála u Čiměře, který pořádala společnost Vrchal, s.r.o..

„Cestu časem“ děti absolvovaly na dětském táboře v Dírné, Spolek Karvánek, Soběslav, kdy na základě nalezeného deníku Vratislava z Mitrovic putovaly od středověku do současnosti.

Program obou táborů byl postaven na originálních hrách (pohybové, bojové, logické, strategické apod.) i na tradičních táborových činnostech - stezka odvahy, koupání, indiánská sauna, celodenní výlet, opékání buřtů, rozcvičky.

Cílem projektu „Prázdniny plné zážitků“ bylo zpříjemnit dětem letní prázdniny, které mají velmi malou nebo žádnou šanci o prázdninách opustit dětský domov bez zaměstnanců DD. Děti navázaly nové kamarádké vztahy, byly v jiném prostředí, s jinými dospělými. Je to pro ně celoživotní zážitek.

Děkujeme Nadačnímu fondu Albert za finanční podporu a pracovníků zmíněným táborům za krásné zážitky zprostředkované našim dětem.

Teta Pavla Šimková

Na výletu lodí jsme si užili zdymadla

Poslední prázdninový pátek se děti z dětského domova v Duchcově vydaly na celodenní výlet do Litoměřic.

Výjimečný byl plavbou po Labi lodí z Ústí nad Labem a zpět. Všichni cestou obdivovali krásné panorama. Největším zážitkem byl průplav přes Střekovská zdymadla. Počasí nám přálo a moc jsme si celý den užili.

www.ddzsduchcov.cz

Dobrodružství u Bačmana

Chcete prožít krásný prázdninový týden? Zajedte si k „Bačmanovi“. Přesně tak jsme to totiž udělali my. Sehnali jsme si sponzora, objednali jsme si pobyt a v srpnu jsme vyrazili.

Krásné ubytování, krásné prostředí. Výstup na horu Říp, návštěvy hradů a zámků, návštěva zábavního parku, fotbal na opravdovém fotbalovém hřišti, hledání pokladu, palačinkový souboj, každý večer grilovačky a hry na zahradě. Co si přát víc..... Snad jen, že se tam chceme vrátit.

www.dd-a-sj-most.webnode.cz

RODIČE mám na světě jen jedny

Ke svým rodičům cítím velikou lásku, i když vím, že v dětském domově jsem hlavně kvůli nim, že se rozešli a nedokázali se o mě postarat.

Rodiče mi přesto stále moc chybí a miluji je. Nejvíce se mi po nich stýská večer nebo na vycházkách po Brně.

Nedávno jsem si zase vyšla na vycházku a myslela na mámu. Začalo se mi po ní stýskat a začala jsem ji hledat, zašla jsem na ubytovnu, kde naposledy bydlela, a vyptávala se vrátné, zda o ní něco neví. Nevěděla.

Mám strašně moc ráda i tátu a nechci ho ztratit. Udělal spoustu chyb a způsobil mi i hodně smutku, ale chápu, jaký to má táta v životě těžký. I mámu mám moc ráda a často se mi po ní stýská. Ten den na vycházce jsem ji nenašla a nepodařilo se mi to ani doposud. Snad se mámě nic zlého nestalo, mívám o ní často strach, protože vůbec nevím, kde může být. I když vím, co mi způsobila, tak ji mám stále ráda.

Mámu a tátu má člověk v životě jen jedenkrát.

Monča Weisová

První dovolená s dětským domovem

S dětským domovem v Brně na Jílové, kde bydlím, jsem zažila první opravdovou dovolenou. Tety se na ni dlouho předtím připravovaly, musely zařizovat spoustu věcí, často mluvily o chystané rekreaci v kempu Veselka v Jevišovicích.

Na pondělí 4. července jsem se nesmírně těšila a nemohla se dočkat hodiny odjezdu. Když jsem já a ostatní děti z naší skupiny přijely do kempu, o kterém jsme si už dopředu zjistili spoustu informací na internetu, byl to pro mě úžasný zážitek. Všude byla krásná příroda, lesy, přehrada, louky. Každý den jsme se chodili koupat do přehrady, koupání bylo super. Bydleli jsme v chatkách, poznávali jsme rostliny, z kterých jsme na louce pletli věnce. Navštívili jsme zámek, tam to bylo moc krásné. Každý večer jsme si dělali oheň, jednou jsme opékali špekáčky. Teta mě učila rozdělovat oheň a jiné zálesácké dovednosti.

Nejúžasnějším zážitkem byla jízda na loďkách na přehradě, která byla nedaleko kempu. V kempu jsem si našla kamarády, matka jednoho z nich mi dovolila vyzkoušet si hrani na kytaru. To na mě udělalo velký dojem. Kdoví, kdy budu mít ještě takovou příležitost! Vynikající snídaně a večeře v kempu, kde nás hostila ochotná a přívětivá paní Veselá, a skvělé obědy v restauraci Sýpka, kam jsme docházeli, oslava Jindrových narozenin, to všechno bylo a je prostě nezapomenutelné. Všichni jsme si slíbili, že příští rok jedeme do kempu Veselka znovu!

Monča Weisová

Olympijský vítěz v Dominu

Třetí sobotu v září zavítal do Dětského domova Domino v Plzni mistr světa a olympijský vítěz Lukáš Krpálek.

Přijel k nám, aby se s námi podělil o své zážitky z Olympijských her 2016 v Riu, kde si vybojoval zlatou olympijskou medaili v judu. Zodpověděl nám mnoho otázek, které nás zajímaly. Jedna z otázek byla, kde k tomuto sportu přišel. Lukáš Krpálek se k tomuto sportu, ale zároveň i koníčku, dostal zcela náhodně v 7 letech, když šel s bratrem vyzkoušet karate, ale zjistili, že to je judo. Jelikož ho tento sport zaujal, tak v něm nadále pokračuje.

Zajímalo nás také, jaký je jeho jídelníček před zápasem. Jeho odpověď zněla: „Před

zápasem se pokouším jíst zdravá a lehká jídla, potom můžu jíst cokoliv.“

Měli jsme možnost vidět různé chvaty, které používá při sportu. Mohli jsme si také potěškat zlatou olympijskou medaili. Lukáš nám podepsal

své fotografie a mohli jsme se i s ním vyfotografovat. Lukáš je velmi milý a skromný člověk. Přejeme mu hodně štěstí a mnoho dalších úspěchů.

Petra z 1. RS

Na fontánu, miniatury i pizzu

S tetami Danou a Irynou jsme uskutečnili výlet do Mariánských Lázní.

První směr, kam jsme vyrazili od vlakového nádraží, byl autobus, který nás dopravil ke Zpívající fontáně. Ta hraje každou lichou hodinu. Následně jsme si prohlédli muzeum s léčivými prameny. Po prohlídce jsme si pochutnali na teplých lázeňských oplatkách.

Kochali jsme se okolím a poté jsme vyrazili na autobus, který nás měl odvézt na expozici miniatur. O státním svátku ale autobus nejedí, to nám nevadilo. Na lanovku jsme

se vydali pěšky a postupně nasedali do kabelek. Pokaždé, když kabinka přejížděla přes sloup, na okamžik se zhoupla a my jsme měli pocit, že z ní spadneme. Z kabinky, kde seděli Láďík, Eliška, David a teta Irča bylo slyšet po každém takovém přejezdu výskot. V kabině „odvážných“ se tomu moc nasmáli. Naštěstí jsme všichni dojeli v pořádku.

Vystoupili jsme a vydali jsme se směrem k parku Boheminiu s miniaturami.

Miniatury nás všechny moc ohromily. Prošli jsme celý park a kochali se tím uměním. V parku byl i hrací koutek pro děti. Hodně si tam užily menší děti. Naš výlet jsme zakončili pochutnáním si nad mariánskolázeňskou pizzou, a pak jsme se vydali na zpáteční vlak do Plzně. Tímto moc děkujeme tetám za krásný den a výlet!

Kluci a holky z 1. a 3. RS

Dovolená na Hlučínské štěrkovně: Týden plný sportu a zábavy

K letním prázdninám patří neodmyslitelně dovolená. Aby si člověk prázdniny užil a měl na co vzpomínat, nemusí jet někam daleko k moři do 5* hotelu. Spousta legrace se dá užít i v našich krajích a třeba pod stanem.

Pro letošní rekreaci jsme vybrali místo, které je vzdálené od našeho domova zhruba 15 km – autokemp Jezero na Hlučínské štěrkovně. Starší děti se vydaly do cíle společně se strejdou Petrem a tetou Veronikou na kolech a mladší děti dojely na místo autem.

Zabydli jsme se do dvou chatek a postavili 4 stany – naše bydlení na následující týden. Hned první noc naše stany otestoval déšť. Všichni jsme byli v suchu, jen stan Majkiho a Lennyho připomínal napuštěný bazén. Stan jsme vyměnili za nový a mohli

jste pokračovat v užívání si dovolené.

Toto ráno nás ale čekalo i příjemné překvapení. Navštívil nás tým rádia Frekvence 1 a každý dostal Nutyho - krém s čokoládou a oříšky, to byla dobrota.

Program celého týdne byl nabitý - spousta výletů, her, soutěží a tvoření. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo. Užívali

jste si koupání v bazénu, klouzaček, prolézaček i trampolíny. Zahráli jsme si pétanque, minigolf, stolní tenis, tenis, plážový volejbal, fotbal nebo vybíjenou. Navštívili jsme Dětský ranč a nechyběly ani procházky do okolí. Byli jsme také v letním kině, kde jsme zhlédli film „Konečně doma“.

Den před odjezdem se počasí trochu pokazilo a přišlo téměř celý den. Nám to ale nevadilo, protože jsme si udělali výlet vlakem do nedalekého aquaparku v Kravařích. Všichni si rekreaci parádně užili, ve zdraví ji přežili a už se těšíme na další společné chvíle.

děti a vychovatelé

Draci ve Skalách:

Drak tentokrát z DD Písek

V sobotu 17. září se ve Skalách u Písku konala již podeváté velkolepá dračí slavnost.

Tentokrát Skály svou návštěvou poctil velikánský drak, jehož tělo tvořily po několik týdnů děti z píseckého dětského domova.

Děti si během slavnosti vyrobily také barevné masky a převleky a aktivně se

zapojily do různých tvořivých dílen. Tradiční průvod vesnicí zpestřila pohádka v podání Pepína Kašpara z Divadla Studna. Třešničkou na dortu byla opět hostina od firmy Sodexo, při které nechyběla čokoládová fontána. Večerní ohňostroj nad skalským ryb-

níkem slavnost zakončil a pomalu tak můžeme přemýšlet o tom, jaký drak se na nás přiletí podívat příště. A že to bude už desáté, tedy kulaté výročí.

Slavnost podpořili: Nadace Konabo, Umění pro zdraví, Státní fond kultury, obec Skály a město Písek a také firma Sodexo, s.r.o.

Peníze, nákupy i vaření

Jako už tradičně každý školní rok budou i letos v Letním domě probíhat pobyty v tréninkovém bytě. Pobyty jsou určeny pro mladé lidi ve věku 15-18 let, kteří aktuálně žijí v dětském domově.

Pobyty se i tentokrát zúčastní 2 šestičlenné skupiny dětí, které jsou z dětských domovů v Písku, Korkyni a Dolních Počernicích. Všichni se tu

budou mít možnost potkat s důležitými tématy jako je např. hledání zaměstnání a hospodaření s penězi, i těmi „odpočinkovějšími“ jako je životní styl, nakupování a vaření oběda. Cenné je při těchto pobytech především to, že se účastníci nejen dozvídají teorii o tom, „jak to v životě chodí“, ale že si sami věci vyzkouší a mají možnost tak zjistit, co jim nedělá

potíže a kde by naopak ještě potřebovali svoje znalosti a dovednosti prohloubit.

S první skupinou účastníků pobytů jsme se v tréninkovém bytě setkali již na přelomu září a října!

Aladinova kouzelná lampa

Tématem letních pobytů s Letním domem byl Aladin a jeho kouzelná lampa.

Společně s dětmi z Krompachu, Klánovic, Dolních Počernic, Písku a Korkyně jsme se na třech různých pobytech v různých podobách potkávali s Aladinem a jeho životním příběhem.

Děti si mohly vybírat z mnoha zajímavých aktivit. Lezení po skálách, koupání, vyrábění rozličně vonících parfémů, háčkování či vytváření náramků z korálků, střílení ze vzduchovky. Zkoušely také roztočivé chemické pokusy či fyzikální jevy, tančily a mnohé další kreativní činnosti ve výtvarném ateliéru i mimo něj. Především však mohly vytvářet svého osobního ochránce, pomocníka či džina a mohly přemýšlet o svých přáních a snech.

Sociálně-terapeutické pobyty jsou realizovány za podpory Nadace Terezy Maxové dětem, Diplomatic Spouses Association, MHMP a MPSV. Volnočasové aktivity podporuje MŠMT.

Rozhled v Karlovarském kraji

V polovině září jsme odstartovali již 9. kolo projektu Rozhled, kterým připravujeme dospívající děti na volbu jejich budoucího povolání a na první kontakt se světem práce. Pojdte se s námi podívat, jak to celé probíhalo!

V sobotu 17. 9. jsme se přes nepřízeň počasí vydali do Karlových Varů, abychom se seznámili s 25 přihlášenými účastníky, kteří pochází z různých koutů Karlovarského kraje. V takovémto hojném počtu se budeme scházet každých 14 dní až do půlky ledna!

Účastníci mají za sebou workshop s kariérní poradkyní, na kterém objevovali své silné

Období: září – prosinec 2016
Oblast: Karlovarský kraj, Karlovy Vary
Počet účastníků: 25
Počet zapojených dětských domovů: 4
Věková kategorie: 15–26 let

stránky a díky koláži "My dream job" si vytýčily své cíle a sny. Dále absolvovali seminář "Nakopni svou kariéru" zaměřený na psaní životopisů a motivačních dopisů.

Co nás ještě čeká?

- Pracovní pohovor nanečisto;
- seminář zaměřený na etiketu;
- exkurze ve firmách;
- stínování ve firmách;
- přednáška Lukáše Kerharta;
- dvoudenní akce Career Days v Praze;
- individuální kariérní poradenství;
- seminář na téma osobního rozvoje.

V lednu 2017 vyrazíme s tímto projektem do Jihočeského kraje, kde se můžete těšit na stejnou "porci" vědomostí a zábavy. Přihlašování spustíme na našich webových stránkách na konci listopadu.

Není to pro tebe to pravé? Nevadí! Máme také další projekty:

- Roadshow;
- Happy End.

Všechny potřebné informace se dozvíte na našich webových stránkách:

www.nadaniadovednosti.cz

Denisa Fousová

V Praze se na Karlově univerzitě bude debatovat i o dětech z dětských domovů!

Celkem 5 debat o ohrožených dětech se s odborníky, úředníky, organizacemi, studenty bude natáčet na půdě Univerzity Karlovy v průběhu října 2016 až dubna 2017.

Nezisková organizace Mimo domov společně s Asociací Dítě a Rodina pořádají sérii debat s Danielou Drtinovou na téma, jak v ČR funguje systém péče o děti bez své biologické rodiny.

„Hlavním tématem budou děti, které nevyrůstají v biologických rodinách a jsou závislé na systému a jiných lidech, kteří o nich rozhodují. Debaty budeme pořádát na půdě Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, protože chceme znát názory studentů a také je zasvětit do problémů těchto dětí a institucí, které je řeší,“ říká iniciátorka projektu Klára Chábová, předsedkyně spolku Mimo domov.

„Nabídku spolupráce v rámci připravované talk show jsme s potěšením přijali. V současné době sdružujeme více než padesát nestátních neziskových organizací, které působí v oblasti systému péče o ohrožené děti. Z tohoto důvodu můžeme poskytnout dostatečné množství praktických zkušeností a názorů,“ říká Svatava Poulson, tajemnice Asociace Dítě a Rodina.

Cílem diskusí je posluchačům a široké veřejnosti pravdivě a reálně vysvětlit, jak funguje tato sociální sféra a jaké jsou možnosti na její vylepšení. Proto budou do debat zvaní hosté ze všech resortů dané problematiky, aby nemohla vzniknout jednostranná interpretace a mohli se všichni aktéři do besedy zapojit.

„Osud dětí, které nemají to štěstí vyrůstat v biologické rodině, mi není lhostejný,

Debaty bude moderovat známá a profesionální moderátorka Daniela Drtinová

tak jsem ani na chvíli neváhala a spolupráci potvrdila. Navíc si myslím, že v této oblasti přetrvává mnoho mýtů a zkreslených informací, které je třeba správně vysvětlit,“ říká moderátorka Daniela Drtinová.

První díl talk show na téma Ohrožené dítě proběhl 13. října na Filozofické fakultě University Karlovy v Praze. Z debaty bude pořízen videozáznam, který bude nabídnut k uveřejnění televizím či internetovým magazínům.

Časopis Zámeček je mediálním partnerem, budeme vás o všem informovat. Sledujte také náš Facebook Zámeček a web.

red

a

Namalujte své přání **JEŽÍŠKOVÍ,** už je čas!

Spolek VESPOJENÍ startuje další ročník úspěšného projektu „Staňte se Ježíškem dětem z dětských domovů“. V roce 2015 se podařilo splnit přes 750 přání dětí ze 44 dětských domovů napříč celou Českou republikou.

red

Postup je jednoduchý, děti namalují svá přání, ta zveřejní VESPOJENÍ na www.vespojenios.cz, osloví co nejvíce lidí s otevřeným srdcem a ti pak vyberou, koupí a do dětského domova doručí zvolený dárek. Aby byly dárky včas pod vánočními stromy, je třeba odeslat obrázky s přáními dětí emailem do 15. října 2016.

Těšíme se, že i letos přinese tento projekt radost nejen dětem v domovech, ale i dárcům, kteří se již nyní hlásí. Vždyť darovaná radost je dvojnásobná.

Více informací naleznete na www.vespojenios.cz.

Z děcáku na kolech do Rumunska: za 8 dní 912 kilometrů!

Česko-slovensko-maďarsko-rumunské dobrodružství

Letos jsem měl úžasné prázdniny. Kromě zaoceánské Floridy v Americe jsem měl možnost vyrazit s mým spolužákem Honzou z gymnázia Open Gate na kolech do Banátu. To je unikátní oblast v jihovýchodní Evropě v Rumunsku, kde žijí naši krajané v 6 českých vesnicích.

Poprvé jsem poznal Banát díky našemu děcáku, od té doby jsem tam vyrazil ještě třikrát. Tentokrát však poprvé ne autobusem. Pro mě – cyklistu-amatéra – to byla velká výzva, v domově mi s pozvednutým obočím a úsměvem na tváři přáli hodně štěstí. Připravili jsme brašny, nabrali vodu a vyrazili.

Projekt Vyšlapeme cesty v Banátu jsme s Honzou zaměřili na získání peněz na značkování nových turistických tras v Banátu. Na Startovači se nám podařilo vybrat přes 20 000

korun. Nyní je třeba označkovat téměř 100 km nových tras, osadit cestu navigačními cedulemi a připravit značení.

Projekt jsme zrealizovali díky finanční podpoře Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu a díky Veloservisu Krajník v Chomutově, kde nám kola připravili a pro projekt darovali. Za podporu a inspiraci děkujeme také Gymnázium Open Gate.

Vydejte se za svým dobrodružstvím i vy!

Lukáš Kotlár

Kudy že vedla naše trasa? Naše cesta začala u nás v děcáku v Uherském Ostrohu (spolužák Honza slyšel o děcáku mnoho, ale poprvé v životě do domova zavítal). Odtud jsme vyrazili jihozápadně podél řeky Moravy až k jejímu soutoku s Dunajem. Následovali jsme tuto cestu k hraničnímu přechodu Medvedov. Z tohoto místa jsme putovali přímou čarou přes Maďarsko až k hranicím Rumunska. Zde jsme narazili na první menší problémy z převýšením, jelikož tady začínají Karpaty. Velkých výjezdů a sjezdů jsme se zbavili poté, co jsme se opět setkali s Dunajem. Následně nás čekal už jenom jeden poslední vrchol, kterým byl náš cíl – vesnice Eibenthal.

Bratislavu jsem navštívil poprvé v životě. Cyklistickou mapu Maďarska byste však v Bratislavě hledali marně, pomoci se nám pokoušel kde kdo... i pouliční umělec. V informačních centrech a ani v tom největším knihkupectví v Bratislavě naše mapa nebyla.

V Maďarsku toho k vidění moc nebylo. Kukuřice a pole. Alespoň tady fungovala GPS, podle které jsme díky offline mapám Maďarsko úspěšně projeli.

V autobuse nás v minulosti vždy přivítala hraniční kontrola. Tentokrát jsme při vstupu do Rumunska jeli ukázat pasy až k okýnků, bylo to docela vtipné, za námi čekala auta.

Panorama jsme měli ze sedátka občas zájímavé.

Ne všechno jde zvládnout na kole... ale žádná překážka není nepřekonatelná.

Do rumunského Banátu jsme nakonec v pořádku dorazili, po 8 dnech živi a zdraví

Naše kola jsme předali v rámci festivalu Banát v Einbethalu dvěma kamarádům z Rumunska a zpátky se vrátili ve festivalové dodávce.

Byl to úžasný zážitek. Kam mám v plánu vyrazit příští rok vám ještě neprozradím, ale bude to velké.

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přechíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat - **Slosování již 30. listopadu 2016!**

Sleduj nás na:
www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:
www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
 vteřina poté

Zábavná hra Finančník

učí děti
správně
hospodařit

Základy finanční gramotnosti by měly být povinnou výbavou každého mladého člověka. Díky nim se může vyvarovat nepříznivých půjček, zajistit si výhodné spoření a naučit se hospodařit se svými financemi.

Dobrovolníci z firmy ING Bank zábavnou formou objasňují základy finanční gramotnosti dětem z dětských domovů. Děti si hru pochvalují a boduje u nich i zjednodušená pohádková varianta pro nejmenší.

Hravého finančníka lze hrát několika způsoby. Děti si buď samy vytahují otázky z balíčku karet, nebo otázky vybírá ten, kdo hru vede. Tato varianta je oblíbenější, protože všichni mohou o správné odpovědi společně diskutovat. A skutečně se nemusí bát – některé otázky mají více správných odpovědí a děti se při vyhodnocení zároveň dozvědí proč. „Hravý finančník je vlastně klasické finanční vzdělávání o základních pojmech finančního světa od bankovek, přes fungování běžného účtu, daně až například po státní výdaje. Otázky jsou buď vědomostní, tipovací nebo početní,“ upřesňuje předsedkyně ING Bank Fondu Nadace Terezy Maxové dětem Jindra Macháčová.

Kromě klasické hry s kvízovými otázkami zkouší ING i další metody, které by umožnily představit základy finanční gramotnosti i menším dětem.

„V některých domovech jsme pro malé děti pod 8 let vyzkoušeli formu čtení pohádek s finanční tematikou, po nichž následovaly otázky, proč to či ono zvířátko dělá něco správně a druhé ne, a podobně,“ vysvětluje Macháčová.

V případě, že by se váš dětský domov do hry také rád zapojil, kontaktujte prosím Petru Zapletalovou z Nadace Terezy Maxové dětem pro dojednání termínu návštěvy: petra.zapletalova@terezamaxovadedetem.cz

Petra Zapletalová

Ze života OPEN GATE

PROMĚNĚNÁ ŠANCE

Míša Bendová: Změnu k lepšímu odstartoval novinový článek!

Míša Bendová (14) je usměvavá, milá holka z DD Rovečné, která se před dvěma lety rozhodla zkusit štěstí na přijímacích zkouškách na Gymnáziu Open Gate v Babicích u Prahy. Zkoušky byly úspěšné a Míša je dnes už ve druhém ročníku tohoto víceletého gymnázia. Doma v děcáku má dva mladší brášky, ve volném čase ráda zpívá, tancuje a hraje na klavír.

Jak jsi se o Open Gate dozvěděla? Byl to tvůj nápad nebo s tím přišel někdo jiný?

O Open Gate mi řekl ředitel domova, který četl článek v novinách. Bavili jsme se o něm a já jsem se rozhodla o této škole vědět více a navštívit ji. Moje návštěva se uskutečnila v rámci dnů otevřených dveří. Na Open Gate se mi moc líbilo, a tak jsem se rozhodla zkusit zkoušky. Byla jsem moc ráda, když mě vzali, těšila jsem se na nové lidi a prostředí.

Jak to vzali v domově? Přece jen je Open Gate docela daleko a ty musíš dojíždět...

Když jsem se dostala na Open Gate, moje vychovatelka a pan ředitel měli radost. Po mém nástupu na Open Gate mě podporovali i tím, že mi každý den volali. I dnes moc

rádi slyší, když mám dobré známky a snaží se mi pomáhat, jak to jen jde.

Jak jsi to měla doma s rodinou?

Než jsem přišla do domova, tak jsem se svými mladšími

bratry žila jen s mámou. Když mi bylo 9, tak máma umřela. Takže všechny prázdniny a víkendy trávím v domově, na Open Gate kolejších jsem přes týden.

Cítíš nějaké změny mezi prostředím v domově a na Open Gate?

V Open Gate se cítím o trochu lépe než v domově, protože tu mám lidi, se kterými si rozumím a jsem s nimi ráda. Zato v domově jsem si akorát blízka se svými bratry a moc přátel tam nemám, protože jich spoustu neznám. Tím, že jsem v Open Gate, se všechno maličko zkomplikovalo, ale až tak mi to nevadí.

Je pro tebe Open Gate změna k lepšímu? Pokud ano, v čem konkrétně?

Pro mě určitě ano, protože jsem dřív bývala stydlivá a teď se to úplně změnilo. Na Open Gate se taky ztratil můj

strach z cizích lidí a našla jsem si spoustu přátel, kteří nemají předsudky, a jsem pro ně rovnocenný partner.

Co se ti tady na Open Gate líbí nejvíc?

Určitě společnost a komunita, jaká mě obklopuje každý den, možnost volnočasových aktivit a akcí. Kroužků máme na Open Gate hodně. Já osobně jsem moc ráda hlavně za kroužek břišních tanců, který vede moje vychovatelka Áďa.

Co bys vzkázala děčkám z domovů, které váhají, zda zkusit přijímačky na Open Gate?

Jestli máte tu šanci zkusit zkoušky na Open Gate, tak ji nepromarněte a zkuste to. Za pokus nic nedáte a když budete úspěšní, odměna v podobě výborného vzdělání a skvělé společnosti lidí vážně stojí za to!

Jířka Porubová (DD Valašské Meziříčí), studentka Gymnázia Open Gate

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Už jste vyzkoušeli skvělou hru JOBVENTURA?

Jen pro upřesnění – jedná se o interaktivní hru, která se dá spustit na mobilu nebo na počítači.

Na vlastní kůži si vyzkoušíte, jaké to je být v roli uchazeče o zaměstnání – při hře se ocitnete na pracovním pohovoru a sami můžete rozhodovat o tom, jak odpovíte na otázky šéfa firmy. Je to zážitek – o tom nemusíte pochybovat, potvrdit to mohou děti z dětských domovů, které to už vyzkoušely.

A víte, co o hře řekly?

- „Hodně nás překvapilo reálné zpracování hry. Zkoušeli jsme ji opakovaně a snažili se získat lepší a lepší výsledek. Naše výsledky se totiž ze začátku pohybovaly okolo 16 % a z firmy jsme byli slušně, leč rázně vyprovoceni. Postupně se však výsledky zlepšovaly, začali jsme chápat jednotlivé postupy a pak to teprve stálo za to.“

- „Myslíme si, že takováto hra je pro přípravu na pracovní pohovor mnohem užitečnější než sebelepší teoretická přednáška. O zábavě, kterou jsme si při ní užili ani nemluvě. Pro nás hra neměla konce, dokud jsme nevyzkoušeli všechny varianty odpovědí.“

Napište nám i vy vaše postřehy, těšíme se na vaše dojmy na e-mailové adrese:

simona.petrejova@terezamaxovadetem.cz

Simona Petrejová

Hru připravil tým společnosti
Accenture.

**Hra je k dispozici na webu www.jobventura.com
Dále je ke stažení do mobilu na AppStore nebo na GooglePlay.**

Trávit...

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,

nepodceňuj chladné večery a pořádně se na své tajné romantické schůzky oblékej.

Rybo,

vždycky všechno necháváš na poslední chvíli, a proto ti hvězdy radí, abys tentokrát začala shánět vánoční dárky už teď.

Lve,
na nejbližší stromě, který vidíš ze svého okna, spočítej všechny listy, které na něm ještě zbyly, odečti od nich listy, které už opadaly, a výsledné číslo znamená počet jedniček, které dostaneš příští rok ve škole.

Kozorohu,
podle konstelace Saturnu a Venuše tě brzy potká velké bohatství, má to ale jednu podmínku, na Dušičky nesmíš říct ani jedno sprosté slovo.

Střelce,

brzy uvidíš na obloze znamení, které ti vysvětlí tajemství, nad kterým občas přemýšlíš.

Váho,

když jsem zjišťoval tvůj horoskop, tak hvězdy hrozně mumlaly, byla noc, tak si asi daly trochu pivka, no nebylo jim moc rozumět, ale říkaly buď, že by ses měla víc šetřit, nebo, že bys měla víc šetřit.

Býku,

nezoufej, prázdniny jsou sice pryč, ale plniny jsou taky docela bezva.

Štíre,

podle konstelace Marsu a Neptunu je úplně jisté, že se během podzimu do někoho zamiluješ.

Vodnáři,

chce to nějaký nápad, jak to u vás ve škole oživit. Zkus něco vymyslet, protože ostatní spoléhají na tebe.

Raku,

brzy poznáš úplně nové kámoše, tak si dej pozor, ať nezapomeš na ty staré, protože nové staré kamarády už mít nikdy nebudeš.

Berane,

podle toho, co mně říkaly hvězdy, budeš brzy středem pozornosti. Ale nepodařilo se mi od nich zjistit, jestli je to dobře, nebo ne.

Panno,

tvůj horoskop sežral pes.

Po uzávěrce z Volyně:

Při převýšení z Volyně na Zadov došlo k přeměně a z dětí se stali tarzani, kteří zdolávali lanové centrum ve třech obtížnostech.

V rámci dalších sportovních výkonů jsme vyšplhali na místní rozhlednu, kde nám byl odměnou pohled na naší zemičku. Při zpáteční cestě byli někteří z nás co nechtěli chodit, tak váleli sudy.

Od ranních hodin nás různé zdroje upozorňovaly na nepřízeň počasí po dobu celého nedělního dne. I přes tyto zvěsti nás počasí neodradilo a výlet jsme si náramně užili.

Helmutova básnička pro Kláru i Tonička

V obchodě jsem potkal Pepka,
mezi konzervami v sedě
chytila ho podzimní depka,
prý je venku všechno šedé.

Povídám mu, hele Pepku,
zvedni už svůj zadeček,
kašli na podzimní depku,
a přečti si Zámeček,
jsou tam rozhovory, články,
taky komix, co má vtip,
prolistuj si všechny stránky,
uvidíš, že bude líp!

Helmut

Milá Zámečata,

tak co, jak dáváte příchod podzimu? Ještě před pár dny jsme běhali v triku po ulicích a najednou je tu tma, zima a hnusně.

Komu tohle přijde hezké a nemá aspoň malinkou depku, tak ten má můj respekt. My ostatní jsme ze ztráty léta rozhození, ale stejně nám nezbude nic jiného, než se s tím smířit. A protože nic není černobílé, tak ani podzim není úplně hloupé období. Dokonce v něčem je lepší než léto. Tak třeba přestaly do talířů s jídlem sedat otravné mouchy a do bot v předsíni nelezou škvoři. Taky dozrává spousta mňam ovoce a příroda se obléká do pestrobarevných šatů, které se týden co týden mění... Musíme si umět najít na všem to hezké, jinak se ze života zblázníme.

A taky nesmíte zapomenout, že léto sice nedávno skončilo, ale brzy se zase vrátí. Vždyť stačí přečkat listopad, prosinec, leden a únor a v březnu už zase začnou kvést první kytky, den se prodlouží a z nebe se na nás snesou první ostré paprsky slunce.

Utečete to jako voda, uvidíte!

Helmut

V květnu 2017 se chystají oslavy **20 let Zámečku!**

Kdy?

5.-8. května 2017

Kde?

Šumperk

Co?

*** turnaje**

*** soutěže**

*** Jeseníky a Dlouhé stráně**

*** Cirkus trochu jinak**

*** koncert talentů z DD**

*** o5&Radeček a další hosté**

Chcete být u toho?

*** Kapacita je omezená!**

*** Rezervujte si místo už teď**

*** Napište, kolik vás přijede?**

*** redakce@zamecek.net**

*** Další informace v příštím čísle**